

شهرحی عه قیدهی ته حاوی * ته وحید (ئه لقهی سییه م)

ته وحیدی پهروه ردگاریتی

نووسنینی: شیخی دکتور سفر عبدالرحمن الحوالی

وهرگیړان: باوکی موحه ممه د

پوختهی ئه م بابه ته: ئه م دهرسه باس له ته وحیدی پهروه ردگاریتی ده کات، وه چوڼ پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سوور بووه له سهر پاراستنی گه وره یی ته وحیدو گرتن و بهر به ستکردنی هه ر پیگایه ک به ره و شیرک ده روات، پاشان قسه له سهر هوکاره کانی شیرک ده کات له گه ل پوونکردنه وهی هه ندیکیاندا.

په گه زه کانی ته وحید (ئه لقهی سییه م)

1. ته وحیدی پهروه ردگاریتی (توحید الربوبیة)

دانه ر په حمه تی خوای لی بیټ ده فه رمویټ:

[والمشهور عند أهل النظر إثباته بدليل التمانع، وهو: أنه لو كان للعالم صانعان فعند اختلافهما مثل أن يريد أحدهما تحريك جسم والآخر تسكينه، أو يريد أحدهما إحياءه والآخر إماتته - فإما أن يحصل مرادهما أو مراد أحدهما أو لا يحصل مراد واحد منهما، والأول ممتنع، لأنه يستلزم الجمع بين الضدين، والثالث ممتنع، لأنه يلزم خلو الجسم عن الحركة والسكون، وهو ممتنع، ويستلزم أيضاً عجز كل منهما، والعاجز لا يكون إلهاً، وإذا حصل مراد أحدهما دون الآخر، كان هذا هو الإله القادر، والآخر عاجزاً لا يصلح للإلهية، وتام الكلام على هذا الأصل معروف في موضعه، وكثير من أهل النظر يزعمون أن دليل التمانع هو معنى قوله تعالى: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنبياء: 22] لاعتقادهم أن توحيد الربوبية الذي قرره هو توحيد الإلهية الذي بينه القرآن، ودعت إليه الرسل عليهم السلام وليس الأمر كذلك، بل التوحيد الذي دعت إليه الرسل، ونزلت به الكتب، هو توحيد الإلهية المتضمن توحيد الربوبية، وهو عبادة الله وحده لا شريك له، فإن المُشْرِكِينَ من العرب كانوا يقرون بتوحيد الربوبية، وأن خالق السموات والأرض واحد، كما أخبر تعالى عنهم بقوله: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ [لقمان: 25] ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [المؤمنون: 84، 85] ومثل هذا كثير في القرآن، ولم يكونوا يعتقدون في الأصنام أنها مشاركة لله في خلق العالم، بل كان حالهم فيها كحال أمثالهم من مشركي الأمم من الهند والترك والبربر وغيرهم، تارة يعتقدون أن هذه تماثيل قوم صالحين من الأنبياء والصالحين، ويتخذونهم شفعاء، ويتوسلون بهم إلى الله، وهذا كان أصل شرك العرب، قال تعالى حكاية عن قوم نوح: ﴿وَقَالُوا لَا تَدْرُنَّ إِلَهَتَكُمْ وَلَا تَدْرُنَّ وَدَّ وَلَا سُوعَاً وَلَا يَعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ [نوح: 23] وقد ثبت في صحيح البخاري، وكتب

التفسير، وقصص الأنبياء وغيرها، عن ابن عباس رضي الله عنهما - وغيره من السلف: أن هذه أسماء قوم صالحين في قوم نوح، فلما ماتوا عكفوا على قبورهم، ثم صوروا تماثيلهم، ثم طال عليهم الأمد فعبدوهم، وأن هذه الأصنام بعينها صارت إلى قبائل العرب، ذكرها ابن عباس رضي الله عنهما - قبيلة قبيلة]. اهـ

واته: [ئهو هی که لای ئه هلی نه زهرو تیروانین به ناوبانگه سه لماندن خویه به به لگهی ته مانوع، که: ئه گهر دوو دروستکهر بو ئهم جیهانه ببوایه، ئه وه له کاتی جیاوازیباندنا وهک به نمونه یه کیکیان بیهویت لاشیهک بجولینیت و ئه وی دیکه بیهویت نه جولیت، یان یه کیکیان بیهویت زیندووی بکاته وه و ئه وی تر بیهویت بمرینیت، یان مه بستی هردووکیان یان یه کیکیان یان هیچی کامیان نایه ته جی، جا یه که میان کوکردنه وه له نیوان دوو دژدا ده خوازیت و نابیت و قه ده غه یه (ممتنع) ه، وه سییه میش هر نابیت و قه ده غه یه، چونکه ده خوازیت لاشه که هیچ جوولنه و ناچوولنه بیه کی نه بیت، که ئه ویش نابیت و ههروه ها بیتوانایی هه ریه که یان ده خوازیت، وه بیتواناش نابیته خوا، وه ئه گهر مه بستی یه کیکیان بی ئه وه ی تریان بیته دی، ئه وه یان مه بسته که ی هاتوته دی ده بیته خوی بالاده ست و به توانا، ئه وی دیکه یان بیتوان ده بیت و به که لکی خویته نایه ت، وه قسه ی ته واویش له سهر ئهم بنه مایه له شوینی خویدا زانراوه، وه زوریکیش له ئه هلی نه زهرو تیروانین وا ده زانن که به لگهی ته مانوع ئهم فه رمووده ی خویه که ده فه رمویت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنبياء: 22] ئه ویش له بهر بیروباوه ریان به وه ی که ئه و ته وحیدی پهروه ردگاریتییه ی ئه وان برپاریان داوه و له سه رینی، هه مان ئه و ته وحیدی خویته تییه که قورئان پرونی کردوته وه و پیغه مبه ران سه لامیان لی بیت بانگه شه یان بو کردوو، که کاره که به و شیوه نییه، به لکوو ئه و ته وحیدی پیغه مبه ران بانگه شه یان بو کردوو و کتیبی پی هاتوته خواری، ته وحیدی خویته تییه که ته وحیدی پهروه ردگاریتییه ی له خو گرتوو، که به ندایه تیکردنی خویته به تاک و ته نها و برپارنه دانی هیچ هاوه لیکه بو، له راستیدا هاوه لگیره کانی عه رب دانیان ئه نا به ته وحیدی پهروه ردگاریتیدا و باوه ریان پی بو، که دروستکهری ئاسمانه کان و زهوی یه کیکه، وهک خوی متعال هه والی پی داوین و ده فه رمویت: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ [لقمان: 25] ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [المؤمنون: 84، 85] هاووینه ی ئه مانه ش له قورئاندا زور به دی ده کریت، ئه وانه باوه ریان وا نه بوو که بته کانیان له دروستکردن و به دیهینانی ئهم جیهانه دا هاوبه شی خوان، به لکوو حالی ئه وانیش وهک حالی سه رجه م موشریک و هاوه لگیرانی نه ته وه کانی هیندستان و تورک و به ره رو جگه له وانیش بو، جاریک باوه ریان وابوو که ئه مانه په کیه ری کو مه لیک پی او ی

چاکن له پیغهمبه‌ران و پیاوچاگان، وه ئه‌یانکردنه نیوه‌نده له نیوان خویان و خوادا، ئه‌یانکردنه هوکارو وه‌سیله و خویان پی له خوا نزیك ده‌کرده‌وه، که ئه‌مه ئه‌سل و بنه‌مای شیرک و هاوه‌لگیری عه‌ره‌به‌کان بوو، خوی گه‌وره له گئیرانه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌گه‌لی نوح ده‌فه‌رمویت: ﴿وَقَالُوا لَا تَدْرُنَّ الْهَتْمَ وَلَا تَدْرُنَّ وَدًّا وَلَا سَوَاعَا وَلَا يَعْوَتَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ [نوح:23] وه له سه‌حیحی بوخاری و، کتیبه‌کانی ته‌فسیرو، چیرۆکی پیغهمبه‌ران و، شتانی دیکه‌شدا له ئیبن عه‌بباس و جگه‌له‌ویش له پیشین جیگیر بووه که فه‌رموویانه: [که ئه‌مانه ناوی چه‌ند پیاوچاکیکی گه‌لی نوح بوون، جا کاتیکی مردن خه‌لکه‌که‌چونه سه‌ر گۆره‌کانیان و مانه‌وه له‌سه‌ریان، پاشان په‌یکه‌رو شیوه‌یان بو دروستکردن، پاشان کات تیپه‌ری و له دواییدا که‌وتنه په‌رستنیان، وه خودی ئه‌م بتانه له ناو تیره‌وه هوژه عه‌ره‌به‌کاندا به‌ ناوه‌کانی خویانه‌وه ده‌په‌رستران] ئیبن عه‌بباس خوا لیی رازی بی‌ت هوژ هوژ باسی کردوون و ناوی بردوون] اهـ

شهرح و راقه‌کردن:

دانهر باسی له‌وه کردووه که بوونی خوا سبحانه‌وتعالی - و داننان به ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاریتیدا کاریکه هه‌موو دروستکراوه‌کان به‌گشتی کوکن له‌سه‌ری و پیی خوړسک کراون، وه باسی بی‌توانایی ئه‌هلی که‌لام و خاوه‌ن نه‌زه‌رو ئیجتیهادییه ژیرییه‌کانی کردووه، یان لیکۆلینه‌وه که‌لامیه‌کان، وه ئه‌وانه هه‌رکاتی هاتبن و به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر بوونی خوا - سبحانه‌وتعالی - هینابی، فه‌یله‌سووفه‌کان هاتوون و ئه‌و به‌لگه‌ی ئه‌وانیان هه‌لوه‌شان دۆته‌وه، به‌م جوړه‌ش قسه‌کان یه‌کتر هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، چونکه ئه‌هلی که‌لام هاتوون هه‌ر له هه‌مان ره‌گه‌زی فه‌یله‌سووفه‌کان ئه‌مانیش بنه‌ماکانی خویان دارشتووه فه‌یله‌سووفه‌کانیش شاره‌زاترن به‌ بنه‌ماکانی خویان - جا ئه‌گه‌ر ئه‌مان هه‌مان بنه‌مای فه‌یله‌سووفه‌کان به‌لگه‌ی خویان دانا، ئه‌وه زۆر به ئاسانی فه‌یله‌سووفه‌کان ده‌توانی هه‌لیوه‌شینه‌و و پووچی بکه‌نه‌وه، چونکه خویان بنه‌ماکانیان بو داناون و ئه‌وان شاره‌زاترن پیی.

له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ندیکیان ناچار بوون بلین: بوونی خوا و ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاریتی، کاریکه ته‌نها به‌ بیستن و وه‌حی جیگیر بووه و وه‌رگیراوه، به جوړیک ئه‌گه‌ر وه‌حی ده‌رباره‌ی نه‌هاتایه‌و ئاگاداری نه‌کردینایه ژیرییه‌کان بی‌توانا ده‌بوون له سه‌لماندنیدا؛ چونکه هه‌چ به‌لگه‌یه‌ک نییه ژیری بیسه‌لمینئ و دایبینه‌ی مه‌گه‌ر ژیری تر دین و ئه‌و به‌لگه‌ هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، ئه‌مه بووه که گه‌یاندونی به‌و قه‌ناعه‌ته‌ی ئاوا بریار بدن، وتیان:

مهسه له كه په يوه سته به هوالدان و وهحيه وه، ئه مهش له زياده پره وى و نه فاميانه وه بووه وتويانه به راستى ئيمه پرونمان كرده كه خوا سبحانه و تعالى كاتى ئه م قورئانه ي ناردو ته خواري به لگه ي روښن و به هيزى تيدا ناردو وه، قورئان تيرو نه زهرى فهلسه فى نيبه به لكو هاتو وه خواره و هى خوايه كى به ده سه لاتي كاردروسته، فه رمانيكه گويبى ستى ده بى، هه واليكه لاي خواو باوه پى پى دىنى، له گه ل ئه وه شدا چهنه به لگه و بوره انى به هيزى له خو گرتو وه كه له ده روازه ي خويدا هيچ شتيكى تر نيبه ئه وه نده ي قورئان به هيزو متمانه به خش بى، ئه وه ته خواى گوره به به هيز ترين به لگه و سه لماندن باسى باوه ره ينان به روژى دوايى ده كات، باسى راستگو يى پيغه مبه رانى ده كات، به لكو له رووى هاوه لگه راندا ده وه ستيت و ده فه رمويت: ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ [البقرة: 111]، [النمل: 64].

به نمونه: مه له سه ي پيغه مبه رايه تى له گوره ترين مه سه له كاني بيرو باوه ره، قورئانى پيرو ئه وه نده ي به لگه ي به هيزو به تواناى خستو ته پرو له سه راستگو يى پيغه مبه ره كاني كه هر كه سيك هه رچه نده خاوه ن ژيرى و سه ليقه ي به هيز بيت ناچار ده بيت ملكه چ بيت له ئاستياندا و تواناى به ره له ستى نامنييت، ته نها مه گه ر خو به زلزان و ملنه در بيت، چونكه به راستى ملنه دان و مله وړى سيما و سرووشتى دوژمنانى خواى گوره يه كه هه ميشه خو به زلزان بوون و ملين بو هق كه چ نه كرده وه، وه هيچ پيغه مبه ريكيش نيبه خوا نارد بيتى مه گه ر دوژمنى هه بووه.

﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴾ [الفرقان: 31] واته: [هه ر به و شيوه يه ي (كه تو ئه ي موحه ممه د دژايه تى ده كر بيت) بو هه موو پيغه مبه ريك دوژمن و ملوژمان له تاوانباران فه راهم هي ناوه] وه هه ر پيغه مبه ريك بو هه ر گه ليك نيردرا بيت، گه له كه ي بوون به دوو كو مه له وه:

كو مه لى يه كه م: چينى ده سه لاتدارو خاوه ن پايه و خو به زلزان و مله وړان، كه له زاراه وى قورئانيدا ناويان به (الملا) هاتو وه.

كو مه لى دووه م: ئه وان هى كه چه وساوه ن، ئه وانيش كه شوينكه وته ن و له حاشيه ي خه لكن، وه سرووشتى چينى به رزيش - خو به گوره زانه كاني سه رزه وى - ئه وه يه كه كيپر كى و دوژمنايه تى هه ر بانگه وازيكي نوئ ده كهن، به تايبه ت ئه گه ر له چينه كاني خواره وه دروست بوبيت و گه شه ي كردي، ئه وان هى كه هيچ مال و سامان و پله و پايه يه كيان نيبه، له بهر ئه وه وتيان:

﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ [الزخرف:31] [ههروهها بیانوو بیان گرت و وتیان: ئهوه بو ئهه قورئانه دهنه به زیئرا بو سهر پیاویکی گهوره له پیاوه گهوره کانی دووشاره که (مهککه و طائف) چونکه پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له خاوهن مال و سامان و دهوله مهنده کان نه بوو، ئیتر بهم جووره دژایه تی و به ره لهستی پیغه مبهه رانیان ده کرد.

به ره لهستی کاری و بره بیانوه کان کون و هه ره له سه رده می نوح پیغه مبهه ره وه هه بووه، هه موو پیغه مبهه ری که به کومه لی به ره لهستی کاری کون و دیربینه وه گه له که ی به ره نگاری بونه وه، ئه میس له به رامبه ردا به کومه لی به لگه ی رۆشن و به هیز به رویاندا وه ستاوه، که هیچ که سی که ناتوانی باوه ریان پی نه هیئی و باوه ر به پیغه مبهه رایه تیه که یان نه کات، ئیتر لی ره وه باوه ر به وه بیئی که خوا هه ق و راسته، ئه وه ته گه وره ترین یاخی بو و سته مکاری ئه م دنیا به - که فیرعه ون بوو - قورئان بو مان باس ده کات که ئه و پیغه مبهه ره هه ر خوی و به ته نها به ره نگاری بو ته وه هاتوته لای، له مالی خویدا و له ژیر چاودیری و ریعایه تی خویدا گه شه ی کرد و په روره ده کرا، نه یده زانی که ئه مه باوک و دایک و خوشکی هه یه و خاوه ن که سه، به لکو وایده زانی دوژراوه یه که وه له ده ریا وه هاتوو وه دوژیویانه ته وه، پاشان دیت و گه وره ده بیی یه کی که ده کوژیی و را ده کات له دهستی، ئیتر قه ده ری خوا وایه که هه ر ئه و که سه دیته وه بو لای و داوای عه داله ت و داد په روه ری لی ده کات، ئه و لیی ده گه ری تا کو توله ی لی بسه نیته وه، که چی ده بیی که بانگه شه ی پیغه مبهه رایه تی ده کات و داوای رزگار بوونی نه وه ی ئیسرائیل ده کات لی.

به بانگه وازیکی نامۆ و نویوه دیته پیشه وه، که فیرعه ن توانای ئه وه ی نابی ته نانه ت گویشی لی بگریی و گرنگی پی بدات، جا ئایا لی ره دا موسا بانگه وازه که ی ته نها وه هه هاوه ل و خه به ری که دا به گو یجکه ی فیرعه ون دا تا کو بیبیستی و وازی لی بیئی؟

نه خیر، به لکو پیی وت: ﴿أَلَوْ جِئَكَ بِشَيْءٍ مِّنْ مِّين * قَالَ فَاتِّبِعْ بِهِ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ [الشعراء:31،30] [موسا وتی: باشه ئه گه ره به لگه و شتیکی ئاشکرات پیشان بدهم * فیرعه ون وتی: ئاده ی بزانه چیت پی ده کریی ئه نجامی بده ئه گه ره راست ده که یی!!]، موسا سه لای خوی لی بیی دهستی ده ره ینا و سپی ده ره و شان وه بو ته ماشا که ران، گو چانه که ی دانا و بووه ماریک و ده رۆشت، پاشان ئه و به ره و روو بوونه وه و مونا زه ره گه وره یه روو داده ت، که خوی گه وره ده یه ویی هه رچون فیرعه ن له ناو خه لکی داو به ئاشکرا بانگه شه ی خوی ته ده کرد ئاوه هاش له ناو خه لکی داو ری سوای بکات و ئا برووی به ریی،

پراویژی به داروودهسته‌که‌ی کرد و پیمان وت: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ [الشعراء:36] [مؤله‌تیك بده به مووسا و براكه‌ی، فه‌رمانیش بنیره بو کاربه‌دهستانی هه‌موو شاره‌کان تا خه‌لکی کو بکه‌نه‌وه]، کاره‌که‌ی زور ئاسانه، هیچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه به ئەندازه‌ی ئیمه فالچی و جادووگه‌ری هه‌بیته، ده‌ی با جادووگه‌ره‌کان هه‌موو کو بکه‌ینه‌وه، ئەمه‌ش که حیکمه‌تیك بوو لای خواوه، چونکه ئەگه‌ر یه‌کیك بمایه‌ته‌وه ده‌یانوت: جادووگه‌ریك ماوهو هه‌موو نه‌هاتوون، بویه هه‌موویان هاتن و کهسیان به جی نه‌ما، فیرعه‌ون دووربینی ئەوه‌ی کردبوو بویه کهسیانی به‌جی نه‌هیشت، هه‌موویان به گشتی هاتن تاکو به گومانی خو‌یان ته‌حه‌ددای ئەم جادووگه‌ره نو‌ییه بکه‌ن: ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ﴾ [الزخرف:49] مووسا فه‌رمانی پیدان که ئەوان له پیددا گۆچانه‌کانی خو‌یان هه‌لبده‌ن، ئیتر کاتی که هه‌لیاندا مووسا سه‌لامی لی بیت ترساو پيشبيني ئەوه‌ی نه‌کرد که خوا له‌ویدا وه‌حی بو بکات و ئارامی بکاته‌وه، وه پيشبيني ئەوه‌شی نه‌کرد که خوا ده‌ینیریته کن ئەم له سنوور ده‌رچوو زۆردارو ملنه‌ده‌رو خواهن جه‌به‌روته: ﴿وَأوحينا الي موسى أن ألق عصاك فإذا هي تلقف ما يأفكون * فوقع الحق وبطل ما كانوا يعملون﴾ [الأعراف:117،118] [ئیمه‌ش نیگمان کرد بو مووسا که دارعاساکه‌ت فری بده، جا ده‌سته‌جی (هه‌ر که فرییدا) ئەو فروفیله‌ی که ده‌یانکرد هه‌مووی هه‌للووشی * ئەوسا ئیتر حه‌ق چه‌سپاو ده‌رکه‌وت و پووجه‌لش بووه‌وه ئەوه‌ی ئەوان ده‌یانکرد] ئەو به‌لگه‌و نیشانه‌ گه‌وران‌ه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا سه‌لامی لی بیت له‌ویدا روویاندا هیچ کام له‌وانه نه‌یانتوانی ململانی و ملۆزمی تیدا بکات، نه له جادووگه‌ره‌کان و نه له جه‌ماوه‌ره‌که‌ش، وه نه له کو‌مه‌ل خو‌به‌زلزان و گه‌وره‌کانی سه‌رزه‌ی.

ئەو ماره دیت و هه‌موو ماره‌کانی ئەوان قووت ده‌دات، ئیتر ئەو جادووگه‌ران‌ه‌ی که فیرعه‌ون به تاییه‌ت بو به‌ره‌نگاربوونه‌وه و شکاندن‌ی مووسا هی‌نابوونی هی‌نابوونی، که واده‌ی پاداشت و نزیک‌ی له خو‌یه‌وه پی دابوون ئەگه‌ر هاتوو سه‌که‌وتن به‌ده‌ست بێن، ئا یه‌وانه یه‌که‌م که‌سیك بوون ئیمان‌یان به مووسا هی‌نا: ﴿فَألقى السحرة ساجدين * قالوا آمنا برب العالمين * رب موسى وهارون﴾ [الشعراء:46-48]. [ئەوسا ئیتر هه‌موو جادووگه‌ران، خزان به رووداو کړنووشیان بو خودا برد * وتیانك ئیمه باوه‌رمان هی‌ناوه به په‌روه‌ردگاری جیهانییه‌کان].

جا چ به‌لگه‌یه‌ک له‌مه‌ پوون و پۆشنتره، چ ئابروچونیك هه‌یه سه‌رشو‌رکه‌رترو زه‌لیتر بیت بو دوزمنانی خوا له‌مه‌ی له ناو هه‌موو جه‌ماوه‌ره‌که‌یدا تووشی

فيرعن هات، جا هر پيغهمبيريك له پيغهمبهران به سهراسيمه و بهلگهيهك هاتوه تاكو بيسهلمينييت كه مهسهلهكه تهنها وهحي و گويببيست بوون نييه به تهنها، بهلكو وهحي خوئي به بهلگه و بورهانكي جدهلي وا هاتوه، كه هيچ موجهله چييهك و مونازيريك ناتوانييت له روويدا بوهستييت به هيچ شيويهك، وه كه متریني پيغهمبهرانيش كه سهراسيمه و موعجيزه ي بوبي شوعهيب بووه سهلامي لي بييت، وه هر پيغهمبيريك له پيغهمبهران به بهلگه و نيشانهيهكي روشن- باية بينة- هاتوه وهك خوا سبحانه و تعالي ناوي ناوه-، خو ئه گهر هيچ بهلگهيهكيش نه هينابي ئه وه نه بي كه تهحه ددای گهلهكه ي كردووه كه خوا سبحانه و تعالي بهرگري لي دهكات له شهرو فرت و فيليان دهپاريزييت، ئه مه له خويدا سهراسيمه يه گهره و بهلگهيهكي روشن بووه، ئه گهر گهل و نه ته وه كان تيي پروانن و بيري لي بكنه وه! ئه مه هه موويان بهلگهن له سهر راستي پيغهمبهران، وه هيچ مونازره چييهك و موجهله كه ريك نه يتوانيوه به رووي پيغهمبهدا (صلي الله عليه وسلم) بوهستييت و خوراگر بييت، جووله كه مشتوومرو گفتوگويان له گهل كردووه، كاتيكيش شاندي نه جران هاتن بو مهدينه دهستيان كرده گفتوگو و مشتوومر له گهل پيغهمبهدا، خوي گهره سهره تاي سوره تي "آل عمران" دابه زانده سهر ي و ئه ويش به سهر ياندا خوينديه وه وه له وه ي كه له و ئايه تانهدا هاتبوو گفتوگو ي له گهلدا كردن، ههروه ها هاوه لگيرانيش زور مشتوومريان له گهل كردووه، هيچ كام له مانه نه يانتيوانيوه له بهرده م بهلگه و موجهله ي پيغهمبهدا (صلي الله عليه وسلم) خو راگرن، ههروه ها دواي خوشي هاوه له كان ي له بهر هيئو تواناي ئيمان و به هيئو بهلگه يان، هيچ كه سيك نه يتوانيوه به رووياندا بوهستييت و مشتوومرو و مونازره يان له گهل بكات، بهلكو هه ميشه و له هه موو هه لويستييدا بهلگه و نيشانه ي روشن له بهرده ستي ئه واندا بووه و نه ياره كانيان خو يان بو نه گيراوه، له بهر ئه وه خوي گهره بهر زو بلندي كردن و كردنيه خاوه ن پله و پايه ي بلندي له بهلگه و بورهاندا، بلندي له شمشيرو زماندا، جا ليروه و بيتوانايي موته كه ليمه كان له سه لماندن ي بهلگه يهك له سهر پهروه ردگاريتي خوا بيتوانايي خو يانه، چونكه په يره وي قورئان يان- كه دلنا بوونه- په رچ دايه وه و له سهر ي نه رويشتن، شويي په يره وي فه يله سو فه كان و يو نانيه پيشووه كان كه وتن، نه هاتن له چاووگي قورئانه وه بهلگه كانيان هه لينجن و بهره و روويان ببنه وه، ويستي يان له هه مان سه رچاوه ي ئه وانه وه بهر چيان بده نه وه، بويه له ئه نجامدا بيتوانا كه وتن.

1 به لڱه‌ی تهمانوعیش: هندی له موته که لیمه‌کان له باره یه وه ده لڱین: به لڱه یه کمان هه یه له سهر بوونی خوا، هیچ که سیک ناتوانیت پوچی بکاته وه که بهم جوړه یه: نه‌گه‌ر گریمانمان کرد که بو جیهان دوو خوی هاوشیوه هه‌ن، نه وه هه‌ر ده بی بو هه‌ریه که یان ئیراده ی سهر به خوی له وی دیکه یان هه بیټ، یه کیکیان دیت ده یه ویټ لاشه یه ک یان شتیک بجولینیت، نه وی دیکه یان ده یه ویټ جیگری بکات و رایگریټ و نه جولئ، جا یا به یه که وه هه‌ردوو ویسته که به جی دین که نه مهش ریگره و نابئ، چونکه نابئ لاشه یه ک له ساته وه ختی‌کدا بزاو و نه بزواویش بیټ! وه یان هه‌ردوو ویست و ئیراده که به یه که وه به جی نایه‌ن که نه مهش به تال و نه گونجاوه، چونکه هیچ لاشه یه ک له جوول ه یان نه جولان -السکون- به دهر نییه، وه هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر هه‌ردوو ویسته که به یه که وه به تال بوونه وه، نه وه که واته هه‌ردووکیان بی توانان، که هه‌رده بیټ ویست و ئیراده ی یه کیکیان به جی بیټ، و ویستی نه وی تریان جیبه جی نه کریټ، جا نه وه ویستی که ی هاته جی: نه وه خوی تاک و ته‌نهایه، نه وه ی تریش خوا نییه، وتیان: نه مه به لڱه یه کی ژیری به له سهر سه‌لماندنی بوونی خوا، نه مهش کوټای به لڱه ی ژیری نه هلی که لامه له سهر بوونی خوا له وه به هیژتریان نییه، که به‌راستی نمونه ی نه م جوړه به لڱانه بیئاگایی و نه فامی و هه‌رزهی موته که لیمه‌کان و نه فامییان به خوی گه‌وره ده‌خاته روو، وتیان: نه مه نه به لڱه ژیری به که قورئان پی هاتوه، که له‌راستیدا نه وان له زاناکانی یونان نه مه یان وه‌رگرتوه نه ک له قورئان، که بهم شیوه یه بوونی خوا ده‌سه‌لمینن که ئیمه ی موسلمان هیچ پیویستمان پی نییه و بی نیازین له جوړه به لڱه یه کی ناوه‌ها.

وتیان: به لڱه‌ش له سهر نه مه نه وه یه که خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنبياء: 22] [نه‌گه‌ر له هه‌ردووکیاندا (ئاسمان و زه وی) چه‌ند خوی به کی تر هه‌بووایه غه‌یری (الله)، نه وه کاول و ویران ده‌بوون و تیټ ده‌چوون به سهر یه کدا] واته: نه‌گه‌ر زیاتر له یه ک خوا هه‌بووایه، نه وه نه م خوی به ویست ئاسمانه‌کان و زه وی بخاته جوول ه، وه خوا که ی تریش نه یده ویست بجولین، جا یان هه‌ردوو ویسته که یه ک ده‌گرنه وه، یان هه‌ردووکیان جیاواز ده‌بن له یه کتر، وه یان ته‌نها یه ک ویست و ئیراده یان به جی دیت، نه وه‌ش که هه یه له م جیهانی نه‌مرودا ویست و ئیراده ی خوی به کی تاک و ته‌نهایه که خوی به سبحانه و تعالی.

دانەر پهحمه تی خوی لئ بئت وهلامی داونه تهوه بهوهی ئه و تهو حیدهی خوا لهم ئایه ته دا بریاری داوه تهو حیدی دروستکردن -توحید الخلق- تهو حیدی پهروه ردگاریتی نییه، بهلکو تهنها مه بهست به تهو حید لیږه دا: تهو حیدی خویه تی توحید الألوهیه-ه، هر ئه م تهو حیده بووه که بابه تی جهنگ و هه رای نیوان پیغه مبه ران و گهل و نه ته وه کانیا ن بووه، ئه وهی که ئه م ئایه تانه هیئاو یانه و دانیا ن پیډا ناوه، مه بهست سه لماندنی یه که دروستکه ر بو ئه م بونه وه ره نییه، بهلکو ئه وه یه که ئه گه ر هاتوو یه کیکی تر جگه له خوا په رسترا، ئه وه ئاشووب و خراپه و فساد دئته جئ، چونکه په رستراو هر یه کیکه که خوی گه وره یه.

تهنها یه که په رستراو له ئاسمان هه یه که خوی گه وره یه تبارک و تعالی- وه هیچ فه سادو نارپکییه که له ئاسماندا نییه به هیچ جوړیک، له ویدا فریشته کان هه ن که شه و و پوژ بی وه ستان به ندایه تی و پاک و بیگه ردی خوا ده که ن و پچران و ماندوو بوونیا ن نییه، که واته هیچ فه سادو نارپکییه که له ئاسمانه کاندایه، چونکه په رستراو له ئاسمانه کان هر یه کیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ [الزخرف:84] واته: هر ئه وه که له ئاسماندا په رستراوه و له سه ر زه ویشدا په رستراوه، ئه وهی ئاسمانه کان دیارو به رچاوه که هر خوی گه وره به تهنها په رستراوه تیایدا، وه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فه رموئت: ﴿أَطَّتِ السَّمَاءُ وَحَقَّ لَهَا أَنْ تَنْطَ، مَا فِيهَا مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا وَفِيهَا مَلِكٌ سَاجِدٌ أَوْ رَاكِعٌ أَوْ قَائِمٌ﴾ (1) بویه هه رچی ناته وای و نارپکی هه یه لییا ن به دووره، بویه کاتی که خوا -سبحانه و تعالی- بریاری دا که جینشینیک له سه ر زه وی دانئت، فریشته کان وتیا ن: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ [البقرة:30] له بهر ئه وه فه رمووی: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ [الأنبياء:21،22] خوی گه وره باس ده کات که ئه وان هه له زه ویدا خویان بو خوین بریار داوه، به لام له بهر ئه وهی له ئاسمان فریشته نزیکه کان له خوا زیاتر که سی تریا ن نه په رستووه، وه هیچ خویه کی دیکه یان جگه له و بریار نه داوه، رپک و پیک و کاردانیی ئاسمان روون و ئاشکرایه، هه روه ها شوینیکیش له زه ویدا تهنها خوی تیډا ده په رستریت و هاوبه شی بو بریار نادرئت، چاکی و رپک و پیک تیډا دیارو به رچاوه، به لام ئه و شوینه ی له گهل خوادا شتانی تر ده په رسترین و به ندایه تیا ن بو ده کرئت، ئه وه گه وره ترین و مه تر سیدارترین خراپه و نارپکی تیډا دئته جئ که شیرک و هاوه لگیرییه.

لهمهوه زانرا كه ههريهك له تهوحيدي پهروهردگاريتي و تهوحيدي خوايهتي خوازيارو پهيوهستي يهكترن.

ئوهوش كه دهستورو ياساي بوونهوه بويه ريک و بي ههلهيهو تيك نهچووه چونكه لهدروستکردني تاكه خوايهكه، ئهههق و راسته، بهلام ههموو ههقهكه ئههه نييه، بهلكو مهبهست تهنها له پهيوهستکردن و بهستنهوهي ئهه ههقهيه به گرنگترهوه له خوئي كه لايهني خوايهتويه.

ئهگهر خوا به تاك و تهنها و بي هاوهل و بي هاوتا پهريسترا، ئهوه حال و ئهحوال ههموو چاك و ريک و پيك دهبيت، چونكه ههر ئهوه به تهنها ياساو رپيساي بوونهوه رپيك دهخات، بهلام ئهوهي بهرووي خاوهنهكهيدا دهوستيت و بهندايهتي كهسيكي تر دهكات ئهوكاته ئيتر فسادو ئاشووب و لهسهر زهويدا دروست دهبيت.

مروفي باوهردار لهگهل بوونهوهرو گشت دروستكراوهكان ههماهنگ و گونجاوه، چونكه ههست ئهكات كه ههموو خوا دهپهريستن، ههموويان بهندهي خوان، ههموو شتيك پاك و بيگهردي خوا دهريست و گوزارش له تاك و تهنهيي خاوهنهكهي دهكات، ههموو شتيك كرنوش بو پهروهردگاري دهبات ﴿وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَقْفَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ [الإسراء:44] [هيچ شتيك نييه لهم بوونهوهردها كه تهسبيحات و سوپاس و ستايشي ئهه زاته نهكات، بهلام ئيوه له تهسبيحات و ستايشي ئهه شتانه تي ناگهن]، ئهوهته پيغهمبهريش (صلي الله عليه وسلم) دههرومويت: **أحد**: {جبل يحبنا ونحبه}(2) [ئوحد] كيويكه خوئي دهويين و خوشمان دهويت].

پهيوهندي و ههماهنگيي خوشهويستي له نيوان ئيمهه و دروستكراوهكاني خادا ههيه، ئيمه ههست ئهكهن كه شتيك ههيه به يهكمانهوه دهبهستتهوه، ئهويش كه: بهندايهتيمانه بو خوي عزوجل، بهلام دوزمناني خواو خو بهزلزانان تهنها به چاوي دزايهتويهوه ئهرواننه دروستكراوهكاني بوونهوه، بويه ئهروپا ههر لهه سهردهمهوه كه ناو دهريست به "چاخي راپهريين" تا ئههرو، بوته زارواه لايان كه ئههجامداني ههر كاريك يان دوزينهويهكي زانستي ناو گهردوون به "زالبووني بهسهر سرووشت" دا ناو بنين، ئهگهر جادهيهك يان تونيكليكيان له شاخيكا لئ دا دهلين: پيشتي سرووشتمان شكاندو زال بووين بهسهريدا، ئيتر مهسهلهكه زالبوونو دزايهتي

و مملانیییه، به لام باوه‌ردار متمانه و ئیمانی به‌وه هه‌یه که خوی گه‌وره
 ئه‌و شتانه‌ی بو پیمل کردوووه له خزمه‌تیدان، ئه‌گه‌ر شتیکی له‌وانه
 ئه‌نجامدا ده‌لێت: ئه‌مه له فه‌زلی خواوه‌یه سبحانه و تعالی، ئه‌مه له
 پیمکردنی خواوه‌یه، ئه‌مه‌یه ته‌وحیدی خویه‌تی که له ناواخیدا ته‌وحیدی
 په‌روه‌ردگاریتی له خوگرتوووه، هه‌ردوو ته‌وحیده‌که په‌یوه‌ستی یه‌کترن.

● ته‌وحیدی خویه‌تی له خوگری ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاریتیسه.

● ئه‌و ته‌وحیده‌ی پیغه‌مبه‌ران پی هاتون بریتییه له ته‌وحیدی خویه‌تی
 (توحید الألوهیة)، هه‌رچییه‌که له قورئاندا یان له بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌راندا
 له ته‌وحیدی په‌روه‌ردگاریتی هاتوووه و باس کراوه، ئه‌وه بو ئه‌وه‌یه تاكو
 بناغه‌و پابه‌ندبوون بیته‌ به ته‌وحیدی خویه‌تییه‌وه، عه‌ره‌به‌کانیش به‌م شیوه
 بوون وه‌که دانهر باسی کردوووه - له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا دانیان ده‌نا به‌وه‌دا
 که خوا ته‌نهایه‌و هاوه‌لی نییه، ئه‌و خویه‌یه ئاسمانه‌کان و زه‌وی هیناوه‌ته
 بوون، هه‌ر ئه‌وه کاره‌کان ریک ده‌خات، به‌لام له‌به‌ر چه‌ند بانگه‌شه‌و
 پاساویکی تر چه‌ند خویه‌که‌ر تریشیان له‌گه‌لیدا داده‌نا، تاكو ئه‌م خویانه له
 خوا نزیکیان بکاته‌وه، تاكو ئه‌م خوا بچوو‌کانه بینه‌ نیوه‌ندن له نیوان ئیمه‌و
 خوی هه‌ره‌گه‌وره‌دا، هه‌روه‌که له کاتی به‌پیره‌وه‌هاتنیان بو حه‌ج ده‌یانگوت:
 (لبيك لا شريك لك، إلا شريكاً هو لك، تملكه وما ملك) واته: خویه به‌ ده‌مته‌وه هاتین
 و هیچ هاوه‌لیکت نییه، ته‌نها هاوه‌لیک نه‌بیته‌ که ئه‌ویش هی خوته، خوی و
 هه‌رچیسی هه‌یه تو خاوه‌نیتی و هی تو‌یه، به‌م شیوه‌یه شیرک و هاوه‌لگیری
 له گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کاندا به‌ هوی به‌گه‌وره‌گرتنی جگه له خواوه‌ شوینی خوی
 کرده‌وه‌و هاته‌ ناویانه‌وه، با مه‌به‌ستیش به‌ندایه‌تی بو‌بیته‌ بو خوا، هه‌ر
 که‌سیک ئه‌گه‌ر وه‌که چۆن خوا به‌ گه‌وره‌و پیرۆز ده‌گریت ئه‌ویشته به‌و
 ئه‌ندازه‌یه گه‌وره‌و پیرۆز راگرت، ئه‌وه له‌گه‌ل خوادا هاوه‌لت بریار داوه، با
 له ئه‌سل و بناغه‌شدا نییه‌ت و مه‌به‌ستت ساغ بیته‌.

● خوی گه‌وره‌ گشت دورستکراوه‌کانی خوی له‌سه‌ر حه‌نیفیه‌ت و ئایینی پاک
 و بیگه‌ردی ته‌وحید دروست کردوووه، وه‌که له فه‌رمووده‌ی قودسیدا له
 سه‌حیحی موسلیم له (عیاض بن حمار) وه‌ ده‌فه‌رمووته: **لوانی خلقت عبادی حنفاء**
فاجتالتهم الشیاطین (3) [من به‌نده‌کانم به‌ حه‌نیفی (بیگه‌ردو دوور له
 هاوه‌لگیری) دروست کردوووه ئیتر شه‌یتانه‌کان ...] هه‌روه‌که ئیبن عه‌باس
 له ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا: **﴿ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ**

وَمُنْذِرِينَ ﴿البقرة: 213﴾ فەرمووییه تی: [فَبِقُوا عَلَى الْحَنِيفِيَّةِ عَشْرَةَ قُرُونًا،] (4) [(له دواى ئادهمه وه خه لکی) ده سه ده له سه ر حه نیفییه ت (ئایینی ته وحید) مانه وه] ته قیدی ئایه ته که ئه وه یه که: خه لکی له سه ره تا دا هه موو له سه ر ئایینی یه که خواپه رستی بوون پاشان جیاوازییان تی که وت.

وه هیچ پیغه مبه ریك نه نیردرا پیش ئه وه ی مروقه کان جیاوازییان تی بکه ویت، به لکو ته نها خوایان ده په رست، هه تا گه لی نوح ده رکه وتن و شیرک و هاوه لگیری له ناویاندا په یدا بوو، له ناو گه لی گه لی نوح دا چه ند که سیکی پیاچاک و خواناس و بو خوا گونجاو هه بوون، به رده وام له یادو به ندایه تی خوا دا بوون، ئه وانیش که [وه دد، سواع، یه غوس، ئه عوق، نه سرا] بوون، که پیاوچاکا و بو خوا سولحاو بوون، جا کاتیك ئه وان مردن؛ شه یتان هات و که وته گه مه کردن به بیروه و هوشی گه له که یان و وتی: ئه وان ه پیاوچاک و خواناس و بو خوا گونجاو بوون و کاتی زیندوو بوون هه میشه خوایان بیری ئیوه دینایه وه، ئه وه ته ئه مرۆ مردوون، جا ئیوه وینه یان بکیش و په یکه ریان بو دروست بکه ن تا کو به هوی وینه و په یکه ری ئه وان ه وه یادی به ندایه تی خواتان بیته وه، به و شیوه یه ئیوه ش ههروه ک ئه وان خواپه رستی ده که ن و له خوا نزیك ده بنه وه... ئه مانش به گوئی شه یتانیان کردو که وتنه وینه بو کیشانیان و په یکه ریان بو دروست کردن، هه ر کاتیك وینه کانیان ببینیایه یه که سه ر ئه وانیان بیر ده هاته وه و له تاوان ده کشانه وه، پاشان علیم و زانست نه ماو چه ند نه وه یه کی دی هاتن و بیریان چوه که ئه وان ه په رستراو نین و ته نها بو یادخستن ه وه ی خوا وینه و په یکه ریان بو کیشراوه، باوک و باپیرانیان ده بینی ئه هاتن بو لای ئه م په یکه رانه و لای ئه وان له خوا ده پارانه وه و هه ر له مندالییه وه ئه م وینه یه له بیرو هوش و زه ینیاندا چه سپا و ره گی دا کوتابوو، ئیتر وایان لی هات له جیاتی خوا سبحانه و تعالی- هاواریان له مانه ده کردو لییان ده پارانه وه، کاتیكش خوا سبحانه و تعالی نوح پیغه مبه ری بو ناردن گه له که ی هه موو ئه م پیاوچاکانه یان ده په رست و له جیاتی خوا هاواریان لی ده کردن، ئه وه بوو ئه وه رووی دا که له نیوان ئه و و گه له که یدا رووی دا، خوا هه موویانی نو قم کردو له ناوی بردن و ته فروتونای کردن، کومه لیکی که م نه بیته باوه ریان پی نه هینا، جاریکی تر یه که خواپه رستی هاته وه- که ئه مه ئه ساو بنچینه یه- بو سه رزه وی، هاوه لگیری کوتایی پی هات و له ناو چوو، بیباوه ران ههروه ک نوح سه لامی لی بیت دوعای لی کردن دوا براو بوون که سیان نه ما، به و جو ره هیچ مال و شوین و جیگه یه کیان نه ما، ئیتر سه رله نوئ ته وحیدو خواپه رستی سه ری هه لدا یه وه، به لام شه یتانیان سه رله نوئ په یدا بووه و هاته وه، شیرک و به ته کان سه رله نوئ گه رانه وه، به جو ریك کاتیك که پیغه مبه ر (صلی الله

عليه وسلم) به هق و راستی نیردره همان ناوی ئه و پیاچاكانه ی گهلی نوح کرابوونه بت و به همان ناوه ده پهرستران، ئهوانه ی که له کاتی نوح دا بوون، پاش ئه و هه موو ماوه دریزه ی که تنها خوا - سبحانه و تعالی - خو ی ده زانی ت چهنده، له گه ل ئه وه شدا - چونکه شهیتان ههر یه کیکه وه یه که مه بهستی هه یه - ئه و بتانه وه ک ئیبن عه بباس ره زای خوای لی بی ت له سه حیجی بوخاریدا ته فسیری کردووه، به خودی خو یانه وه هینرانه وه ناو خه لکی و جگه له خوا ده پهرستران، ههر تیره یه کی عه رب بتی ک له و بتانه که له ئه سل و بنچینه دا ناوی پیاوچاکی کی گهلی نوح بوو به ناو نیشانی خوایه ک ده پهرست، وه له وه و پيش باس مان له وه کرد که: چون شیرک و هاوه لگیری هاتوته ناو ولاتی عه ره به وه؟ ئه و که سه ی دوای یه که خوا په رستی بناغه ی شیرکی له نیوه دوورگه ی عه ره بی دانا عه مری کوری له ححی خوزاعی بوو، ئایینی ئیبراهیمی گوپی، هو ی هینانی ئه م بتانه ش چاولیکه ری و لاساییکردنه وه ی ژیری گه ل و نه ته وه کانی تر بووه، ئه م پیاوه به گه شتی ک به ره و شام به ریکه وت، بینی وا خه لکی ئه و ی په یکه ریان بو بته کانیان رازاندوته وه و ده یان په رستن، ئیتر ئه ویش هه ندی له و بتانه ی ئه و یی هینا و له کن مالی خوادا (بیت الحرام) داینان، ئه و ماله ی که یه که م مالی ک بوو خوا گیرای به شوینی یه که خوا په رستی، ئه و هات و بتی تیدا دانا و بناغه ی شیرکی ده مه زراند، ئیتر پاشان په رستران و مانه وه و قوره ی شیه کان نه وه له پاش نه وه ئه م بتانه یان بو ده مایه وه، به م شیوه یه حالی مه که که به رده وام بوو تا کو پیغه مبه ری نه خوینده وار (موحه ممه د صلی الله علیه وسلم) هات و بانگه وازی ئیبراهیمی زیندوو کرده وه و شیرک و هاوه لگیری بو هه تا هه تابه ته فروتونا کرد.

🌿 ئیتر شیرک و هاوه لگیری وه ک له خوایه تی (ئوله هییه ت) هه بوو، له په روه ردگاریتی (رېوبییه ت) دا رووی نه دا بوو، ئه وانه باواریان به ته وحیدی په روه ردگاریتی هه بوو، وه هو ی شیرک و هاوه لگیری ش بریتی بوو له: به گه وره گرتن و پیرو زراگرتنی جگه له خوا - عزوجل - به تاییه ت وینه و په یکه ر.

له بهر ئه وه دانهر ره حمه تی خوای لی بی ت، ئه و فه رمودانه ی له م باره و هه روه ها نه هیشتن و سرپینه وه ی وینه، له گه ل ته ختکردنی گو ره کان له گه ل زه ویدا هینا وه و باسی کردووه، چونکه ریگه خو شکه رو پاساوون بو به ندایه تی جگه له خوا و که وتنه ناو شیرکه وه.

● مەبەست بە تەوھیدی پەروردگاریتی تەنھا بەلگەھینان و پابەند بوونە بە تەوھیدی خواپەتییەوہ.

🌳 دریزبوونەوہ بو ئەم بابەتە دانەر رەحمەتی خۆای لی بیتی پروانیویەتی کہ ئەم تەوھیدە لە خودی خۆیدا داواکراو نییە، بەلکو کہ لە قورئاندا ھاتووہ تەنھا مەبەست پیی ئەوہیە کہ بەلگەھ ی پی بەھینریتەوہو ھاوہلگیرانی پی پابەندو ئیلزام بکریت.

ئەوانەش وای دادەنن کہ تەوھیدی پەروردگاریتی لە خودی خۆیدا داواکراو بیتی و ئەو مەبەست بیتی لە بەندایەتیدا وەک ھەندیك لە گومرايان و سۆفییەکان و ھەندیك لە زانیانی کہلام ئەوہ لەسەر ھەلەھیەکی گەورەن، 🌳 سۆفییەکان لافی ئەوہ لی دەدەن کہ کۆتا مەبەستی یەکخواپەستی ئەوہیە باوہرت بیتی کہ ھیچ کہسیك لەم بوونەدا کاریگەری نییە تەنھا خوا نەبیتی سبحانەوتعالی، وە خاوەنی **جوہرۃ التوحید** کہ کۆمەلە ھۆنراوہیەکن لە عەقیدە ی ئەشعەر بیدا دانراون دەلیت:

والفعل في التأثير ليس إلا للواحد القهار جل وعلا

ومن يقل بالقوة المودعة فذاك بدعي فلا تلتفت

ومن يقل بالطبع أو بالعلة فذاك كفر عند أهل الملة

تەوھید ئەوہیە کہ: مرؤف باوہری بیتی ھیچ کاریگەریك (مؤثر) یان ھیچ بکەریك (فاعل) لە بوونەوہردا نییە خوا نەبیتی سبحانەوتعالی، ئیتر ئەم کەسە ئەگەر ھاواریشی لە جگە لە خواکرد، سەربیرینی بو جگە لە خوا بوو، یان ھەر جوړیك لە جوړەکانی بەندایەتی بو جگە لە خوا ئەنجام دا، وە ئەم ھاوارلیکراوہ یان ئومیدلیکراوہ یان پەرستراوہش کہ جگە لە خوا ھاواری لی دەکات فریشتەییەک یان پیغەمبەریك یان پیاوچاکیك بوو، ھیچ نییە تەنھا نیوہندو ھۆکارو تەکاکاریك نەبیتی، وە کاریگەرو بکەری بکەری حەقیقی ھەر خواپە، ئەمە لای ئەوان پیی ناوتریت شیرک، وە ھەر کەسیکیش وتی: موشریکە ئەوہ دەکەونە سەرۆگیانی و دەلین ئەمە موسلمانانی کافر کردووہو لە خەوارایجەکانەو تا کۆتایی ئەم قسانە ی کہ دەیلین!

کروکی تهو حید و کوئا مه بهستی گه یشتن به تهو حید لای ئهوان ئهوه یه که مروّف ئهوه نده له پلهکانی تهو حیددا بهرز بیتهوه تا وای لی دیت سوک ئهوان ده لئین- باوه ری وای بیت که هیچ که سیك له م جیهانه دا کاریگه ری نییه تهنها خوا نه بیّت (لا تأثیر فيه لأحد إلا الله)، وه هه رچییه ک کارو کرده وه ده کریّت له م جیهانه دا هه مووی زاتی خوا خوئی ئه نجامیان ئه دات.

🌱 ئیمهش به به لگه ی بره ری روّشن له کیتابی خواو سوننه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وه لامیان ده ده ینه وه، ههروه ها به وه به لگه دلنیا به خشانهش که هه موو موسلمانیک له دهروونی خویدا ده یبیینیته وه، ئه ویش که: هاوه لگه رانی سه رده می نه فامی باوه ریان نه بوو که جگه له خوا که سیکی تر کاریگه ری هه یه له م دنیا یه دا، باوه ریان نه بوو که سیکی تری جگه له خوا بتوانیّت دروست بکات یان روژی بدات.

ئاهمه بیروباوه ری نه فامه کان و ئهوانه بوون که خواکانی تریان له خواری خواوه ده په رست و هه رییه که له لات و عوززاو مه نات و هوبه ل و وه ددو سواع و یه غوس و یه عوق و نه سرا- یان ده په رست و به هه موو شیوه یه ک گوپرایه لی فه رمانه کانیان بوون، باوه ریان وانه بوو که ئه مانه توانای روژی دان و دروستکردن و مردنیان هه بی، به لکوو تهنها وه ک نیوه ندو هوکاری نزیک بوونه وه بو لای خوا ده یان په رستن و هه چی تر: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ [الزمر: 43] ئهوانه له کاتی به پیره وه هاتنی هه جدا ده یانگوت: لیبیک لا شریک لک إلا شریکا هو لک، تمکه و ما ملک".

جا ئهوانه هیچ کاریگه ری و ده سه لات و کاریکیان بو جگه له خوا بریار نه دا بوو، وه هیچ کام له کافرهکانی قوره ییش باوه ری نه بووه که لات یان هوبه ل ئه م شاخ و داخانه ی چواره وری مه ککه ی دروستکردووه، یان یه کیك له سه ران و ده مرآستانه ی مه ککه ی وه ک قوسه ی یان عبدا لموته لیب ی دروست کردووه.

کهواته پیمان ده لئین: ئیوه ده تانه ویت بمانگه رنه وه بو هه مان چاوگ و سه رچاوه ی شیرکی کون، بو حه قیقه ت و کروکی شیرک و هاوه لگه ری کون، ئیوه ده لئین: ئه وه هاوه لگه رانه ی بانگه شه ی ئیسلام ده که ن به نمونه - باوه ریان وایه که هیچ کاریگه ریك نییه تهنها خوا نه بیّت سبحانه و تعالی.

☀ قورئان پریه تی له به لگه له سه ره له سه ره ته وحیدی په روه ردگاریتی.

دانه ره حمه تی خوی لئ بیټ ده فه رمویټ:

لوالقرآن مملوء من تقرير هذا التوحيد وبيانه وضرب الأمثال له. ومن ذلك أنه يقرر توحيد الربوبية، ويبين أنه لا خالق إلا الله، وأن ذلك مستلزم أن لا يعبد إلا الله، فيجعل الأول دليلاً على الثاني، إذ كانوا يسلمون الأول، وينازعون في الثاني، فيبين لهم - سبحانه - أنكم إذا كنتم تعلمون أنه لا خالق إلا الله، وأنه هو الذي يأتي العباد بما ينفعهم، ويدفع عنهم ما يضرهم، لا شريك له في ذلك، فلم تعبدون غيره وتجعلون معه آلهة أخرى؟

كقوله تعالى: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ * أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ دَاثَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَلَيْهَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ [النمل: 59، 60].

يقول الله تعالى في آخر كل آية: ﴿أَلَيْهَ مَعَ اللَّهِ﴾ أي: إليه مع الله فعل هذا؟ وهذا استفهام إنكار، يتضمن نفي ذلك، وهم كانوا مقرين بأنه لم يفعل ذلك غير الله، فاحتج عليهم بذلك، وليس المعنى استفهام: هل مع الله إله؟ - كما ظنه بعضهم - لأن هذا المعنى لا يناسب سياق الكلام، والقوم كانوا يجعلون مع الله آلهة أخرى كما قال تعالى: ﴿أَلَيْسَ لَكُمْ لَشَاهِدُونَ أَنْ مَعَ اللَّهِ آلِهَةٌ أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ [الأنعام: 19].

وكانوا يقولون: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ [ص: 5]. لكنهم ما كانوا يقولون: إن معه إلهاً ﴿جَعَلَ الْبَارِئُ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ [النمل: 61] بل هم مقرون بأن الله وحده فعل هذا وهكذا سائر الآيات.

وكذلك قوله تعالى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 21].

وكذلك قوله في سورة الأنعام: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّتْ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ [الأنعام: 46] وأمثال ذلك] اهـ.

واته: [وه قورئانیش پریه تی له بریاردانی ئەم ته وحیده و پروونکردنه وهی و هیئانه وهی نموونه بۆی، له وانەش بریاری ته وحیدی په روه ردگاریتی ئەدات و پروونی ئەکاته وه که هیچ دروستکەرو به دیهینەریک نییه خوا نه بیټ، ئەمەش ئەوه به پیویست ده گریټ که جگه له خوا هیچ که سیکی تر نه په رستریټ و به ندایه تی بۆ هیچ که سیکی تر نه کریټ، جا یه که م (ته وحیدی په روه ردگاریتی) ئەکاته به لگه بۆ دووهم (ته وحیدی خوایه تی)، چونکه ئەوان یه که میان ده سه لماندو باوه ریان پیی بوو، به لام ملیان بۆ دووهم نه ده داو نه یانده سه لماند، ئیتر خوی گه وره سبحانه وتعالی - بۆی پروون کردنه وه که ئەگەر ئیوه ده زانن هیچ دروستکەریک نییه جگه له خوا نه بیټ، وه هەر ئەو

زاتیه ده توانیت چی سوودی بو بهندهکان ههیه بویان دهسته بهر بکات،
ئه وهش زیانی ههیه لییان لا بدات، هیچ هاوبه شیکی نییه له وهدا، دهی ئیتیر
بوچی جگه لهو ده پهرستن و چه ند خوییه کی تری له گه لدا داده نییت؟

وهك فهرموودهی خوا که ده فهرمویت: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ * أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ
حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِلَهًا مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ [النمل: 59]،
[60].

خوای گه وره له کو تایی ئایه ته که دا ده فهرمویت: ﴿إِلَهًا مَعَ اللَّهِ﴾ واته: ئایا
خوییه کی تر له گه ل خوادا ئه مهی کردوو؟

وه ئه مهش پرساری ئینکارییه، نه فیکردنی ئه وه له خو ده گریت، وه ئه وان
دانیان به وهدا نابوو که جگه له خوا که سی تر ئه و کارانه ناکات، خوای
گه ورهش به مه به لگه ی له سهر دانان، مانا که ی سه ک هه ندیک گومانیان
وایه پرسیار نییه له وهی که: ئایا له گه ل خوادا خوییه که ههیه؟ چونکه ئه م
مانایه له گه ل سیاق و هینانی قسه که دا پیک نایه ته وه، حالئ ئه و گه له
وابوو که له گه ل خوادا چه ند خوای تریان بریار ئه داو باوه پریان پیی بوو وهک
خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾
[الأنعام: 19].

(به پیغه مبهریان) ده گوت: ﴿أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ [ص: 5].

به لام نه یانده گوت (له دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوی و کارهکانی دیکه دا)
خوای تری له گه لدا یه، له سه رجه م ئایه تهکانی قورئاندا به روونی ئه وه
خراوته ره وو، که ئه وانه دانیان دهنه به وهدا که ته نها خوا ئه و کارانه
دهکات و خوییه کی دیکه ی له گه لدا نییه: ﴿جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا
وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ [النمل: 61]

وه ههروه ها فهرمووده ی خوا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 21].

ههروه ها له سووره تی (الانعام) دا که ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَنَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ [الأنعام: 46] اهـ.

شهرح و پرافه کردن:

دانەر پرحمەتی خۆی لى بىت پرونى دەكاتەوہ کہ قورئانى پىرۆز پىرپىهتی له باسکردن و برپاردانى تەوحدى پەرەردگارپىتى، کہ هەر تەنھا خوا -سبحانەوتعالى- بەدپهینەرۆ پۆزیدەرۆ مرینەرۆ ژيینەرۆ زیان وسوود گەپه نەرە، ئەو زاتەى کہ کارەکان رپک دەخات، ئەوہى دئ بە هاوارى لى قەوماوو هاوارکەرەو، دئ بە هانای زۆر بو هاتووہو، زەرەرۆ زیان هەلدەگرئ لەسەر کەسک کہ لى بپارپیتەوہو داواى لى بکات، وە جگە لەمانەش لە تايبەتمەندىبەکانى پەرەردگارپىتى، لەوانە کہ زانىنى غەيبى پەرہاو بئ سنوور هەر تەنھا لای خواپە، وە لەوانە: بە مافى ياسادانان بو مروّفەکان لە ئايين و بەرژەوہندىبەکانى دنيادا لە تايبەتمەندىبەکانى ئەوہ، شتانى تری زۆریش کہ پىويستى ئەم تەوحدىەن بەلکو لە داھاتودا بىتە ريمان ان شاء اللہ.

قورئان پىرپىهتی له باسکردنى ئەم تەوحدىە بەلام نەك بە تەنھاو بەجیا، وە نەك لەسەر ئەو بنەماپەى کہ وەك کارپكى تازە دانى پيدا بنىت، بەلکو بە هاوہلگیران دەلپت: ئا ئەوہى ئیوہ باوہرتان پىپىهتی و دانى پيدا دەننن، پىويستى دەكات لەسەرتان کہ ئیوہ دان بننن بەو شتانەى تپیدا لە كيشمەكيشم و ناكوکیدان، موشریکەکان ململانى و كيشەيان لەسەر ئەوہ بوو کہ باوہريان نەبوو کہ تەنھا هەر خوا پەرستراو بىت، وە هەر ئەو بە تەنھا هاوارلپکراو و ئومپدپکراو بىت، ترس و ئومپد تەنھا هەر لەو زاتە بىت، جەنگى نيوان ئەمان و پىغەمبەرەکانيان لەم تەوړەپەدا خۆى دەبىنيپەوہ.

هاوہلگیران و خاوەنانى كتيب باوہريان وابوو کہ جگە لە خوا دەسەلاتپكى تريش هەپە حەلال و حەرام بکات، خۆى گەورە دەيانگرپت و ئىلزاميان دەكات بەوہى کہ تەنھا هەر خۆى بوونەوہرو مروّفى دروست کردووہ و هەر تەنھا خۆشپەتى ياساو شەرىعەتيان بو دادەنى، وە هەر تەنھا ئەویشە کہ پىويستە لەسەر بەندەکان گەردن کہ چ و گوپراپەلى بن، نابىت هپچ کەسپكى جگە لەو بکرىتە خواو پەرستشى بو بکرىت، وەك پرو بە خاوەنانى كتيب کہ هاوہل بو خوا دادەنن لە شەرىعەت و ياساداناندا دەفەرموپت: ﴿اٰخٰذُوا اٰحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ [التوبة: 31] [گاورو جوو] حاخام و قەشەکانى خويان کردۆتە پەرەردگارى خويان لە جياتى خوا (ملکە چ و فەرمانبەردارىانن، ئەوانيش بە ئارەزووى خويان شتيان بو حەلال يان حەرام دەکەن)، وە هەرەوہا دەفەرموپت: ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ اِلَى اللّٰهِ...﴾ تاكو دەفەرموپت: ﴿فَاَطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ...﴾ پاشان دەفەرموپت: ﴿لَهُ مَقَالِيْدُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ...﴾ [الشورى: 10-12] (5)

وه ئهوهی ئاسمانهكان و زهوی هیئاوهت بوون و خوړسکی کردوون، دهسهلاتی ئاسمانهكان و زهوی به دهسته، ههر ئهو زاتهیه به تهنه مافی ئهوهی ههیه له ئاسمانهكان و زهویدا یاساو دهستوور دابنیت، شوین شهرع و یاسایهکهی بکهوین فهرمانهکانی گوپرایهلی بکریین.

له پهراوی خوادا زوریک لهو ئایهتانه ههن که ئهم مانایه نه بیر بیینهوه پاشان و بییهستنهوه به تهوحدی خوایهتییهوه، لهوانهش ئهم ئایهتانهی له سورهتی (النمل)دان، خوی متعال دهفهرمویت: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُونَ﴾ [النمل:59].

پاشان پینج ئایهت دینیت که ههر یهکهیهن به: ﴿إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ﴾ کۆتاییان دیت،... خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ [النمل:60] تاكو دهفهرمویت: ﴿أَمَّنْ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [النمل:64]. (6)

لهم سوورتهدا پاش ئهوهی باس له گهلی فیرعهون دهکات که چۆن پیغهمبهر مووسایان به درۆ دهزانی و کوفری جحوود و نکوولیان ههبوو: ﴿وَجَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل:14] پاش ئهوهی باسی باوهرپنه هیئانی گهلی سهبهء و چیرۆکی خه لکی یه مهن دهکات ههوانهی که پاشاکه یان بهلقیس بوو له گه ل سولهیماندا بوو سهلامی لی بیت- پاشان هاتنه ناو ئایینی خواوه، وه پاش ئهوهی باسی به درۆزانی گهلی سهموود ئهکات بو پیغهمبهره که یان، پاشان باس له گه لی لووت و له ناوبردنیان دهکات، ئهم ئایهتانه پاش به سه رهات و له ناوبردنی ئهوان دین، جا لیروه دهزانی که بابه ته که هه مووی بو پوژشکردنه وهی ئهوهیه که ههر تهنه خوا په رستراوه، ههر خوی گوپرایه ل و ملکه چ بو کراوه، وه دروست نییه که هیچیک له گوپرایه لی و به ندایه تی و نزیک بوونه وه بو جگه لهو زاته له هیچ که سیکی تر بکریت و بکریته هاوه ل و هاوبه شی سبحانه وتعالی-.

ئهم نمونانه یان بو دینیته وه و بو یان پوون دهکاته وه: ئیوه که ده لیئ: هیچ که سیک ئاسمانه کان و زهوی دروست نه کردوه خوا نه بیت، وه هیچ که سیک باران له ئاسمانه وه ناباریت و ئهم هه موو گژو گیاو چیمهن و باخچه جوانانه زیندوو ناکاته وه خوا نه بیت، ئیوه که باوه رتان به هه موو ئه مانه ههیه، ئیتر خوی گهوره پاش ئهوانه وه ک پرسیاریکی ئینکاری له سهریان

دەفەر مویت: ﴿إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ﴾ واتە: ئایا هیچ خوایە لەگەڵ خوادا ئەم کارانەى کردوو، تاكو بپه‌رستن لەگەڵ خوادا و بیکەنە هاوێ و هاوبەشی خوا، چونکە ئەگەر خوایەکی تر جگە لەو بەشداری لە دروستکردن و هینانەبوونی ئەم کارانەدا کردوو، ئەو دروستە بپه‌رستن و بەندایەتی بو بکەن، بەلام ئەگەر ئیوه دان ئەنێن بەویدا که هەر تەنها خۆی: تاکە لە دروستکردنی ئاسمانەکان و زه‌ویدا، وە تەنهایە لەوێ که زه‌وی کردۆتە جیگەى ژیان و سره‌وتن، پووبارو کانیای تیدا داناو، شاخەکانی بو داناو و لە نیوان دوو دەریادا نیوه‌ندو پەردەى داناو، وە هەر ئەو بە تەنها که لە تاریکاییەکانی دەریاو و شکانیدا هیدایەت دەدات و رێ رۆشن دەکاتەو، وە هەر ئەو زەرەرو زیان لەسەر ئەو کەسە لادەبات که هاواری لێ دەکات، ئەگەر ئیوه باوهرتان بە هەموو ئەمانە هەیه، دەى لەسەرتان بە پيوست دەگەریت که تەنها هەر ئەویش بپه‌رستن و بەندایەتیتان هەر بو ئەو زاتە بێت، هیچ کەسیکی تر جگە لەو نەپه‌رستن، هاوارو پارانەوستان، نوێرتان، سەربهریتان، نەزرتان، بو هیچ کەسیکی تر نەبیت جگە لە خوی تاک و تەنهاو بى هاوتا.

● لیکدانەوێ درووست بو فەرموودهى خوی گه‌وره ((إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ))

دانەر دەفەر مویت: کارەکه بەو شیوه‌یه نییه که هەندى لە راقه‌که‌رانى ئایه‌ته‌که تیدا کهوتونه هەله‌وه که سیاقى ئایه‌ته‌که له‌ویدا کۆتایی هاتوو، وەك ئەوێ مانای فەرمووده‌که: ﴿إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ﴾ ئەو بێت که ئایا هیچ هاوێلێک بو خوا هەیه؟

جا ئەم ڕوو هەله‌یه چونکە وته‌که دەبیت هەموو بە یه‌که‌وه بخوینریتەوه لیک بدریتەوه، بە نمونه ده‌لیین: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ﴾ [النمل: 60] تەقدیره‌کهى ئەوێه که: ئایا هیچ خوایه‌ک لەگەڵ خوادا هەبوو ئەم کارانەى کردبیت؟!

بى گومان وه‌لامه‌که‌یان ئەمه‌ دەبیت که: نەخیر، ئەمەش پرسیاى ئینکاریکردنەو هەر ئەم ڕووێ تەفسیری ئایه‌ته‌که سەحیح و دروستە، بەلام ڕوو هەله‌که ئەوێه و گومان ببری‌ت که ئایه‌ته‌که ده‌لیت: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَبَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ﴿60﴾ [النمل:60] ئیتر ته‌واو بیټ و لیږده دا کۆتایی پی بینیت.

پاشان بلیت: ﴿إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ﴾ وهك ئه‌وه‌ی پرسیاریکی تازه بیټ بلیت: ئایا خوا هاوه‌لی هه‌یه؟

جا ئه‌م ږووه هه‌له‌یه چونکه شه‌ریک و هاوه‌ل بۆ خوا جیگیر ده‌که‌ن، وه‌ خوا‌ی گه‌وره پرسیاریان لئ ناکات له‌وه‌ی که ئایا هاوه‌لی هه‌یه یان نا؟

واته‌ ته‌ن‌ها پرسیار‌ی ږووت و ه‌یچی تر، به‌لکو تا‌که مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: که ئایا ه‌یچ خوا‌یه‌کی تر جگه‌ له‌ خوا ئه‌م کارانه‌ی کردووه تا‌کو ئیوه جگه‌ له‌و بی‌په‌رستن؟ جا ئه‌گه‌ر وتتان: نه‌خیر، جگه‌ له‌و ه‌یچ خوا‌یه‌کی تر نی‌یه ئه‌م کارانه‌ی کردبیت، به‌لکو ته‌ن‌ها کارو کرده‌وه‌ی خوا خو‌یه‌تی، که‌واته‌ ئه‌و شه‌ریک و هاوه‌لانه‌ی ئیوه له‌ جیاتی خوا په‌رستشیان بۆ ده‌که‌ن، گشتی به‌تال و بی بنه‌مایه‌و هاوه‌لگیریتان بۆ خوا به‌تاله‌، ئه‌مه‌یه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی ئایه‌ته‌که‌ ده‌یه‌و‌یت بی‌گه‌یه‌نیټ.

وه‌ هه‌روه‌ک خوا -سبحانه‌وتعالی- ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى﴾ [الأنعام:19] جا ئه‌وان گه‌واهی ئه‌ده‌ن، به‌لام تو: ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ واته‌: ئه‌وان شایه‌تی ئه‌وه ئه‌ده‌ن که چه‌ند خوا‌یه‌کی دیکه‌ له‌گه‌ل خوا‌دا هه‌ن و جگه‌ له‌ خوا هاوار له‌ چه‌ند خوا‌یه‌کی دیکه‌ش ئه‌که‌ن، وه‌ پرسیاره‌که لیږده‌دا بۆ ئینکاریکردن و نکوولی له‌سه‌ر کردنیانه‌، چۆن باوه‌رتان هه‌یه‌و دانی پیدا ده‌نن که ه‌یچ که‌سیکی تر جگه‌ له‌ خوا ئه‌م کارانه‌ی پیشووی نه‌کردووه به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ندایه‌تی بۆ جگه‌ له‌ خوا ده‌که‌ن و هاوار له‌ جگه‌ له‌ خوا ده‌که‌ن -سبحانه‌وتعالی-؟!

پاشان دانه‌ر په‌حمه‌تی خوا‌ی لئ بیټ هه‌روه‌ها باس له‌و ئایه‌تانه‌ ده‌کات که له‌ سووره‌تی (البقرة)دان- که وتمان یه‌که‌م فه‌رمانن له‌ قورئاندا هاتبن- له‌وانه‌ فه‌رمووده‌ی خوا‌ی گه‌وره‌: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة:21].

وه‌ سووره‌تی (البقرة) یه‌که‌م سووره‌تی‌ک بوو له‌ مه‌دینه‌ هاته‌ خوارئ، له‌ گه‌وره‌ترین سووره‌ته‌کانی قورئانه‌، ئه‌ویش چونکه‌ گه‌وره‌ترین ئایه‌تی له‌ کتیبی خوا‌دا له‌ خو‌ گرتووه‌ که (آية الكرسي)یه، هه‌روه‌ها که چه‌نده‌ها حوکم و فه‌رمانی گه‌وره‌ و مانای پیروزی تیدایه‌، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی

سه‌حیددا هاتووه: {لا تستطيعها البطة} (5) واته: ساحيرو فالچییه‌کان، وه:
{الشيطان يفر من البيت الذي يسمع سورة البقرة تقرأ فيه} (6)

سووره‌تی (البقرة) یه‌که‌م سووره‌ته له مه‌دینه هاتبیتته خواری، له کردنه‌وه‌ی قورئاندا و دوا‌ی فاتیحه هاتووه، له سه‌ره‌تای سووره‌ته‌که‌دا خوا‌ی گه‌وره سیفه‌تی قورئانی پیروزی تیدا هی‌ناوه، پاشان سیفاتی ئیمانداران، پاشان دوورووه‌کان، پاشان بی‌باوه‌ران، ئیتر پاش ته‌واو بوونی سیفاتی دوورووه‌کان به‌م فه‌رمانه هه‌موو مروّقه‌کان ده‌دوینیّت و یه‌که‌م فه‌رمانه له قورئانداو خیتاب و دواندنی به ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ده‌ست پیّ ده‌کات که بو هه‌موو خه‌لکی سه‌رزهییه به‌گشتی و روویان تیّ ده‌کات و ده‌فه‌رمویّت: ﴿اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: 21].

فه‌رمانی به هه‌موو خه‌لکی داوه که بی‌په‌رستن و هیچ هاوه‌لیکی بو بریار نه‌ده‌ن، چونکه هه‌ر ئه‌وه که دروستی کردوون، ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ئه‌وه‌ی که هه‌ر ئه‌و دروستی کردوون، وه هه‌ر ئه‌و ئه‌وانه‌ی پی‌ش ئیوه‌شی دروست کردووه، ئه‌مه شتیکی به‌گه‌نه‌ویست و به‌دییه‌یه، کاریکه لای ئیوه‌وه بریاری له‌سه‌ر دراوه و جیگیر بووه؛ که‌واته به‌ته‌نها هه‌ر ئه‌و بی‌په‌رستن و هاوه‌لی بو بریار مه‌ده‌ن و به‌ندایه‌تیان ته‌نها بو ئه‌و زاته بکه‌ن سبحانه‌وتعالی‌.

وه له‌و ئایه‌ته‌ش که له‌سووره‌تی (الانعام) دایه: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ [الأنعام: 46] ئه‌زانن و دان به‌وه‌دا ده‌نین که هیچ که‌سیک ناتوانیّت ئه‌وانه‌یان بو بی‌نیّت جگه له‌خوا، وه هه‌ر خوایه روژیان ئه‌دات و ئه‌یان‌ژی‌بی‌نیّت.

جا ئه‌مه روّشن و روونی ئه‌کاته‌وه که هه‌ر ئایه‌تیکی له‌م جوّره قورئاندا هاتبیت له‌وانه‌ش ئه‌و ئایه‌تانه‌ی له سووره‌تی (النمل) دا هاتوون - ته‌نها مه‌به‌ست پی‌یان ئه‌وه‌یه که ئایا ماده‌م باوه‌رتان هه‌یه که خوا له دروستکرن (الخلق) دا هیچ هاوه‌لی نییه، ئیتر بوچی له به‌ندایه‌تی و په‌رستش‌تاندا شیرک و هاوبه‌ش بو خوا بریار ده‌ده‌ن؟ ئه‌مه ناواخنی ئه‌وه‌یه که دانهر په‌حمه‌تی خوا‌ی لی بیّت باسی کردووه و روونی کرده‌وه.

(1) رواه الترمذي (2312)، وابن ماجه (4190) عن أبي ذر . [إني أرى مالا ترون وأسمع مالا تسمعون إن السماء أطت وحق لها أن تنط ما فيها موضع أربع أصابع إلا وملك واضع جبهته ساجدا لله والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا وما تلذذتم بالنساء على الفرشات ولخرجتم إلى الصعدات تجأرون إلى الله والله لوددت أني كنت شجرة تعضد.]

(2) البخاري (2732، 3855)، مسلم (1393) عن أنس .

(3) رواه مسلم (2865) من حديث عياض بن حمار [إن ربي أمرني أن أعلمكم ما جهلتم مما علمني يومي هذا كل مال نحلته عبدا حلال واني خلقت عبادي حنفاء كلهم وانهم أتتهم الشياطين فاجتالتهم عن دينهم وحرمت عليهم ما أحللت لهم وأمرهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطانا وإن الله نظر إلى أهل الأرض فمقتهم عرهم وعجمهم إلا بقايا من أهل الكتاب وقال إنما بعتك لأتليك وأبتلى بك وأنزلت عليك كتابا لا يغسله الماء تقرؤه نائما ويقظان وإن الله أمرني أن أحرق قريشا فقلت رب إذا يظفروا رأسي فيدعوه خبزة قال استخرجهم كما استخرجوك واغزهم نغزك وأنفق فسنفق عليك وابعث جيشا نبعث خمسة مثله وقاتل بمن أطاعك من عصاك قال وأهل الجنة ثلاثة ذو سلطان مقسط متصدق موفق ورجل رحيم رقيق القلب لكل ذي قربى ومسلم وعفيف متعفف ذو عيال قال وأهل النار خمسة الضعيف الذي لا زبر له الذين تبعوا لا يتبعون أهلا ولا مالا والحائن الذي لا يخفى له طمع وإن دق إلا خانته ورجل لا يصبح ولا يمسي إلا وهو يخادعك عن أهلك ومالك وذكر البخل أو الكذب والشنظير الفحاش ولم يذكر أبو غسان في حديثه وأنفق فسنفق عليك]

(4) رواه البزار في كشف الأسرار (2190)، والحاكم في المستدرک (442/2) عن ابن عباس.

(5) فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَدْرُوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (11) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِيَسْطَ الرَّزْقِ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (12) واته: [بيگومان ههر نهو زاته بهديهنهري ناسمانهكان و زهوييه، ههر له خوتان هاوسهراي بو سازندون، له نازهل و مهرو مالاتيش جوت، نيرو مبي بو فهراههم هيئاون، لهو ريگهيهوه زاووزي دهکن و زور دهن بوتان، هيچ شتيک نبييه له ويئنهى نهو زاته، هيچ شتيک لهو ناچيت، ههر نهويش بييسهرو بييايه * جلهوى ههموو ناسمانهكان و زهوى بهدهستى نهو زاتيه، رزق و پوزى فراوان دهکات بو ههر کهسيک که بيهوييت، يان کهمى دهکات و سنووريکی بو دادهنيت، بهراستى نهو خوايه به ههموو شتيک زانايه].

(6) [قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ * أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدائقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنبِتُوا شَجَرَهَا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ * أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ بَلٌ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ * أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَدْعُرُونَ * أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ * أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ قُلٌ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ] [النمل: 59-65]

(7) رواه مسلم (804)، وأحمد (5/348، 352)، والدارمي (2/451، 450) من حديث أبي أمامة الباهلي .

فهرموودهكه بهم شيوهيهيه: اقرأوا القرآن فإنه يأتي يوم القيامة شفيعاً لأصحابه، اقرأوا الزهراوين، البقرة وسورة آل عمران، فإنهما تأتيان يوم القيامة كأنهما غمامتان، أو كأنهما غيايتان أو كأنهما فرقان من طير صواف تحاجان عن صاحبهما اقرأوا سورة البقرة، فإن أخذها بركة وتركها حسرة، ولا تستطيعها البطلة.

(8) رواه مسلم (780) من حديث أبي هريرة .

فهرموودهكه بهم شيوهيهيه: [لا تجعلوا بيوتكم مقابر، فإن الشيطان يفر من البيت الذي يسمع سورة البقرة تقرأ فيه]

2. سووربووني پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) لهسه ر پاراستى
كهورهىي تهوحيديو گرتنى ههموو ئهو هوكارانهى دهبنه هوئى شيرك
و هاوه لگيرىي .

دانهر رهحمهتى خواى لئى بيٲ دهفه رمويٲ:

[وقد ثبت في صحيح مسلم عن أبي الهياج الأسدي قال: قال لي علي بن أبي طالب رضي الله عنه: ألا أبعثك على ما بعثني رسول الله صلى الله عليه وسلم؟] {أمرني أن لا أدع قبراً مشرفاً إلا سويته، ولا تمثالاً إلا طمسته} (1).

وفي الصحيحين عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال في مرض موته: { لعن الله اليهود والنصارى اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد يحذر ما فعلوا قالت عائشة رضي الله عنها: ولولا ذلك لأبرز قبره، ولكن كره أن يتخذ مسجداً} (2)، وفي الصحيحين أنه ذكر له في مرض موته كنيسة بأرض الحبشة ، وذكر له من حسناتها وتصاوير فيها، فقال: {إن أولئك إذا مات فيهم الرجل الصالح بنوا على قبره مسجداً وصوروا فيه تلك التصاوير، أولئك شرار الخلق عند الله يوم القيامة} . (3)

وفي صحيح مسلم عنه صلى الله عليه وسلم أنه قال قبل أن يموت بخمس: {إن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد، فإني أنهاكم عن ذلك} (4) إهـ.

واته: [له سهحيى موسليم دا له ئهبي ههبياجى ئهسهديهوه كه وتويهتى:
عهلى كورى ئهبي تاليب خوا لئى رازى بيٲ پئى وتم: ئايا بتنيرم بهوهى كه
پيغهمبهرى خوا(صلى الله عليه وسلم) منى پئى ناردووه؟: {فهرمانى پئى داوم
كه هيچ گورپك نههيلمهوه تهختى نهكه م (لهگهل گلدا ريكى نهكهمهوه)، وه
هيچ پهيكهريك نههيلمهوه نهيروخيئم و نهيجورم}

وه له ههردوو سه‌حیدا له پێغه‌مبهره‌وه (صلی الله علیه وسلم) که له نه‌خۆشی وه‌فاتی‌دا فه‌رموویه‌تی: {نه‌فره‌تی خوا له جووله‌که‌وه نه‌سرانییه‌کان گۆری پێغه‌مبهرانیان کردبووه‌ مزگه‌وت، (پێغه‌مبهر) هۆش‌داری دا به‌و کاره‌ی ئه‌وان کردبوویان، عائیشه‌ خوا لێی رازی بێت ئه‌فه‌رمویت: ئه‌گه‌ر ئه‌وه نه‌بوايه ئه‌وه گۆره‌که‌ی به‌رز ده‌کرایه‌وه، به‌لام پێغه‌مبهر(صلی الله علیه وسلم) پێی ناخۆش بووه‌ که بکریته‌ مزگه‌وت؛ وه له هه‌ردوو سه‌حیدا هاتوو (که پێغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم) له نه‌خۆشی سه‌ره‌مه‌رگیدا باسی که‌نیه‌یه‌کی بو‌ کرا له ولاتی حه‌به‌شه، وه باسی جوانی و رازاوه‌یی و وینه‌کانی ناو که‌نیه‌یه‌کی بو‌ کرا، ئه‌وجا فه‌رمووی: {به‌راستی ئه‌وانه ئه‌گه‌ر پیاویکی چاک تیاياندا مرد له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی مزگه‌وتی‌ک دروست ده‌که‌ن وه ئه‌و وینه‌ی له ناودا ده‌کێشن، ئه‌وانه خراپترینی خه‌لک‌ن لای خوا له رۆژی قیامه‌تا}

وه له سه‌حیحی موسلیم دا که پێغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) پینج رۆژ پێش ئه‌وه‌ی بمریت فه‌رمووی: (به‌راستی ئه‌وانه‌ی له پێش ئیوه‌دا بوون گۆری پێغه‌مبهران و پیاوچا‌کانیان ده‌کرده‌ مزگه‌وت، ئا‌گادر بن گۆره‌کان مه‌که‌نه‌ مزگه‌وت (به‌ندایه‌تی تیدا بکه‌ن و مزگه‌وتی له‌سه‌ر دروست بکه‌ن) چونکه‌ من جله‌و‌گیریتان ده‌که‌م له‌وه] اه‌.

شهرح و راقه‌کردن:

🌱 ئه‌م کۆمه‌له‌ فه‌رمووده‌یه له گه‌وره‌ترینی ئه‌و فه‌رموودانه‌ن که به‌لگه‌ن له سه‌ر سووربوون و چه‌ختکردنه‌وه‌ی پێغه‌مبهرن (صلی الله علیه وسلم) بو‌ پاراستنی ته‌وحید و گه‌وره‌یی و هه‌یه‌تی ته‌وحید، گرتن و به‌ربه‌ستکردنی هه‌ر رینگه‌یه‌ک که به هه‌ر شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان سه‌ره‌که‌شیت بو‌ شیرک و هاوه‌لگیری به‌ خوای گه‌وره‌- سبحانه‌وتعالی-، ئه‌وه‌ته‌ عه‌لی خوا لێی رازی بێت به ئه‌بو هه‌بیاج ده‌فه‌رمویت: {أَلَا أُبَعِّثُكَ عَلَىٰ مَا بَعَّثَنِي عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَمْرِي أَنْ لَا أُدْعَ قَبْرًا مُشْرَفًا إِلَّا سَوِيْتَهُ وَلَا تَمَثَّلَا إِلَّا طَمَسْتَهُ} (1) ئه‌مه‌ش په‌یره‌وی هه‌موو که‌سیکی ئیمان‌داری یه‌کخواپه‌رسته، که نه‌هیلێت گۆره‌کان به‌رز بکرینه‌وه‌و هه‌یچ گۆریکی به‌رزکراوه‌ نه‌هیلێته‌وه‌ له‌گه‌ل زه‌ویدا رێکی نه‌خات، په‌یکه‌ریک نه‌هیلێته‌وه‌ تێکی نه‌دات و لاینه‌بات، که‌سیک له‌سه‌ر په‌یره‌وی پێغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده‌روات، ده‌بیت کاتیکی بینی وا که‌سانیک ئه‌وانه به‌ گه‌وره‌ ده‌زانن و ئه‌وکارانه‌ ده‌که‌ن، ئینکاربیان لێ بکات و بو‌یان رپوون بکاته‌وه، جا ئه‌گه‌ر توانی به‌ ده‌ست بیگۆریت وه‌ک ئه‌بو هه‌بیاج و وه‌ک عه‌لی خوا لێیان رازی بێت کردیان، ئه‌وه له‌سه‌ری پێویسته

به دست بیگوریت، وه ئەگەر نهیتوانی ئەوه دەبیت بەلگهیان لهسەر دانیت، به بەلگهی روشن پاساوی ئەو گۆرپه‌رستانه‌وه هه‌روه‌ها ئەوانه‌ش که وینه و په‌یکه‌ره‌کان به‌رز ده‌که‌نه‌وه و ده‌یانچه‌قیین و جگه له خوا ده‌یانچه‌رستن نه‌هیلت و فه‌رمانی خویان بو‌ پ‌روون بکاته‌وه، چونکه له ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوا به‌ ئیمه‌ ئەوه‌یه که ئیمه ئوممه‌تیکن یه‌یکه‌ر مؤمیا ناکه‌ین، به‌ گه‌وره‌ی ناگرین، پ‌یرۆز نییه‌ ل‌امان، له ئایینی ئیمه‌دا هه‌رامبوونی ئەم کارانه‌ شتیکی به‌لگه‌ نه‌ویست و به‌ده‌یهیه، به‌لام جیی داخه که زۆرێک له ولاتانی جیهانی ئیسلام مه‌گه‌ر به‌ ده‌گمه‌ن، ئەنا نییه په‌یکه‌ری لئ دانه‌نرابیت، ته‌نانه‌ت زۆرێک له زانایانی پ‌وژئاواش باسیان له‌م مه‌سه‌له‌یه کردوه له ولاته‌کانی خویانداو به‌ کاریکی ناجۆریان له قه‌له‌م داوه، ^۱ وه له ناو ئەوروپادا چ‌هند بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی هه‌بوون به‌ ناوی بزوتنه‌وه‌ی س‌پینه‌وه‌و لابردنی په‌یکه‌ره‌کان یان روخاندن و له‌ناوبردنی په‌یکه‌ره‌کان (ح‌رکه‌ طمس التماثل)، وه بانگه‌شه‌ی ئەوه ده‌که‌ن که ئەوه بی‌پ‌یری و ئیهانیه‌ به‌ زیندوو‌ه‌کان و به‌خواگرتنی مردوو‌ه‌کانیشه، وه‌ک ئەوه‌یه یه‌کیک بلت: ئیوه ئەی زیندوو‌ه‌کان، که‌سیکتان تیدا نییه وه‌ک ئەو مردوو‌ه‌وی په‌یکه‌ره‌مان بو‌ تاشیوه‌ شتیک پیشکه‌ش به‌ ئوممه‌ته‌که‌ی بکات، ئەمه‌ش بی‌پ‌یری و که‌م نرخ دانانه بو‌ زیندوو‌ه‌کان.

^۱ بیغه‌مه‌بری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رمویت: **التبتعن سنن من کان قبلكم، حذو القذة بالقذة، حتی لو دخلوا جحر ضب لدخلتموه، وحتی لو أن أحدهم أتى امرأته علی قارعة الطريق لفعلموه!** (5) [بیگومان ئیوه شوین پ‌یوره‌وشی ئەوانه‌ی پیش خۆتان ده‌که‌ون، هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر ئەوان چونه کونی بزنه‌ مژه‌شه‌وه ئیوه شوینیان ده‌که‌ون، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر یه‌کیکیان له‌سه‌ره‌ ریگه‌ چوو له‌ خیزانه‌که‌ی ئیوه‌ش ئەوه ده‌که‌ن!] جا ئەرکی ئیماندا یه‌کخواپه‌رست ئەوه‌یه که: به‌ توندترین شیواز ئینکاری و نکولی ئەم کارانه بکات و خه‌لکیان لئ وریا بکاته‌وه، بیئا‌گاو نه‌زانه‌کان هۆش بینیته‌وه تا‌کو گۆره‌کانیان به‌رز نه‌که‌نه‌وه و په‌یکه‌ر دانه‌نین، وه ئەمه‌ش له‌و کارانه‌یه که هه‌موو زانایان بی جیاوازی س‌وپاس بو‌ خوا- کۆران له‌سه‌ری و هیچ زانایه‌ک له‌مه‌دا رای پ‌یچه‌وانه‌ی نه‌بووه به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک، ئەم جو‌ره کاره‌ دزیوانه له‌م سه‌رده‌مه‌دا نه‌بیت له‌ هیچ ولاتیک له‌ ولاتانی ئیسلامیدا - له‌گه‌ل بلا‌بوونه‌وه‌ی نه‌فامی و سه‌رلیشی‌واوی- نه‌کراوه، هۆکاری ئەوه‌ش ئەگه‌رپ‌یته‌وه بو‌ کاریگه‌ربوون به‌ ئەوروپای نه‌سرانی مولحیدو بی‌باوه‌ر که له هه‌موو جیگا و گۆره‌پانییک په‌یکه‌ریان بو‌ عیسا سه‌لامی لئ بی و دایکی داناوه‌ به‌رزبان کردۆته‌وه، هه‌روه‌ها په‌یکه‌ری که‌سانی دیکه‌شیان به‌و شیوه‌

بهرز پراگرتووه، وهك لهم فهرموودهی ترداكه ههردوو شهیخهین كوكن لهسهری كه پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) دهفهرمویت: **لَعْنُ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ** {2} [نهفرهتی خوا له جوولهكهو نهسرانییهكان گۆری پیغهمبهرهکانیان دهکرده مزگهوت]، کاتیک باسی کهنسهیهکیان بو کرد له خاکی حبهشه که چۆن وینهو پهیکهریان تیدا داناوه و پازاندویانهتهوه، پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ئەم فهرموودهیهی فهرموو، که ئەمه نهريت و باوی ههموو کهنسهکانه و له ههموو کهنسهو شوینیکدا پهیکهری مهسیح و مهريه میان داناوه و جگه له خوا دهپهرستن، تهنه مهسیحیش ناپهرستن به تهنه، بهلکوو تهنانهت ئەو قه دیسانه ی به پیروزیان دهزانن ئەوانیش دهپهرستن، بهلکوو تا ئیستهش له جیهانی رۆژئاوا دا خوشهویستی ئەو قه دیسانه له دل و دهروونیاندا ههر ههیه، وه تا ئیستهش ناوی شارو جادهکانیان به ناوی قه شهکانانیانه وهیه وهك سان مون، یان قه دیس یوحه ننا، یان قه دیس جوړج، یان قه شه فلان و فیسار، له بهر ئەوه پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) نهفرهتی لی کردن چونکه ههر کاتیک پیغهمبهریک یان پیاوچاکیکیان بمردایه، یان پهیکه ریکیان بو دروست دهکردو بویان بهرز دهکردهوه، یان شوینی گۆره که یان دهکرده مزگهوت (شوینی په رستش) و گومه زیکیان له سه ر دروست دهکرد، کاتیکیش ئینکارییان لی بکریت دهلین: ئیمه خاوهنی گۆره که ناپهرستین و تهنه ههر خوا دهپهرستین وهك رابوردوو هکانیان دهیانگوت: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾ [الزمر: 3] جا ئەگه ر پینان وترا: باشه ئیوه ئەگه ر خوا دهپهرستن، بوچی تهنه لای ئەم گۆره نه بیته په رستشی بو ناکهن؟

بوچی ئەم گۆره هه لده بهستن و توندوتوولی دهکهن و بهرزی دهکهنه وه؟

دهلین: خاوهنی ئەم گۆره له خوامان نزیک دهکاته وه ههمان قسه ی ئەوانه ی سه رده می نه فامی دهیانگوت: ئەوانه تکاکارمانن لای خوا، ئەو مردوو ه ی له ناو گۆره که دایه تکامان بو ئەکات لای خواو بو مان دهپاریته وه. ئا ئەمه یه لافی بو لی دهن و گومانیان وایه بهم شیوه یه دهگهنه لای خوا، به لام له راستیدا ئەمه خودو چاوگی شیرکه که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) و ههموو پیغهمبهران سه لامی خویان لی بیت بو به گزراچوونه وه و بنبرکردنی هاتوون.

✿ خوای گهوره نیگای کرده لای پیغهمبهره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) و ئەوانیش که له پیش ئەودا هاتبوون که: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الزمر: 65] [ئەگەر هاوہلگەر بیت و شەریک بۆ خوا بریار بەدەیت، ئەوہ بیگومان کارو کردەوہ کانت پوچەل دەبنەوہو دەچیتە ریزی خەسارەتمەندو زەرەمەندانەوہ] وە خوای گهوره سبحانہ وتعالی - ھەرەشە ی کردووہ کہ هیچ هاوہلگیریک بە هیچ شیوہیە ناخاتە بەھەشتەوہ، بەراستی خوا بەھەشتی لەسەر قەدەغە کردوون و شوین و جیگەیان ئاگرەو ستەمکارانیش هیچ پالپشتیکیان نییە.

ئەرکی سەرشانمانە کہ ئەم راستییانە بۆ ھەموو کەس روون بکەینەوہ بە تاییبەت بۆ موسلمانان و ئوممەتی تەوحید، تاکو وازی لێ بینن و بترسن و لێی دوور بکەونەوہ، ✿ نابیت نوێژ لە مزگەوتیکدا بکریت کہ گۆری تێدایە، بیگومان کہ ئەوہ کاریکی حەرام و قەدەغەییە، بەلام بکەرەکه‌ی نابیتە موشریک لەبەر ئەوہی:

یەكەم: دروست نییە نوێژکردن لە شوینی گۆرستانەکان.

دووہم: چونکہ ئەگەر ئەم شوینیك جگە لە خوای تێدا دەپەرسترا، پاشان یەکیك هات و خوای تێدا پەرست، بەم کارە ی ژمارە ی هاوہلگیران زیاتر دەکات، وە دروست نییە بۆ کەسیك قوربانی و سەربرین بکات لە شوینیكدا کہ بۆ جگە لە خوای تێدا سەربردرا بیت، وە نوێژ بکات لە شوینیكدا کہ نوێژی بۆ جگە لە خوا تێدا بکریت، با مەبەستیشی شیرک و هاوہلگیری نەبیت، چونکہ بەو کارە ی ژمارە و رەشایی هاوہلگیران زیاد دەکات و رەنگە بییتە پاساویك بۆ یەکیکی تری دوا ی خو ی و بیت و چاو لەم بکات، ھەرۆک شیرک و هاوہلگیری لە گەلی نوح دا کہ رووی دا بەم شیوہیە بوو، ✿ لەبەر ئەوہ عومەر خوا لێی رازی بیت ئەو دارە ی برییەوہ کہ پەیمان ی حودەیبییە ی لە ژێردا گری درابوو، ئیستە هیچ کەس نازانیت شوینکە ی کامەییە و ئاسەواری نەما.

ھەر کاریکی شیرکی ئەگەر زوو بنەبر نەکریت و لە رەگ و ریشە دەر نەھینریت، وردە وردە تەشەنە دەکات و پاشان دەبییتە شیرک و جگە لە خوا دەپەرستریت، بە نمونە ئەو دارە ی کہ عومەر خوا لێی رازی بیت بری، ئەگەر بەو شیوہ بمایەتەوہ و نەبردرا یە چی رووی دەدا:

له جارى يه كه مدا: وهك پاشماوه و ئاساريكى پيروژ سەردان دەكریت، مروف
بیر له هاوه له بهر یزه كان دهكات وه خوا لییان رازی بیته كه چون له ژیر نه
داره دا پهیمانان داوه به پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم).

جاری دووهم: سەرسام بوونه كه زیاتر ده بیته و بیر دهكات وه و قولتر سەیری
گه لاو لق و پوپی داره كه دهكات، مهسه له ی پهیمان كه ی له بیر ده چیت وه.

جاری سییه م: ده لیت: نه گەر پیویستی و داواکارییه کم هه بیته نه وا له ژیر
نه م داره دا داوا له خوا نه كه م و خواش له بهر پیروژی نه م شوینه دیت به
هانامه وه، چونكه نه م شوینه زور پیروژه و هاوه له كان هه موو به یه كه وه كو
بونه وه و پهیمانان به پیغمبەری خوا دا.

جاری چوارهم: ئیتر خوئی نه به ستیت به داره كه وه و خوئی تی هه لده سویت و
وهك قسه و وتهی هاوه لگیران هاوار له جگه له خوا دهكات و لیروه وه ده رگای
شیرك و هاوه لگیریی ده کریت وه، ههروهك پیش بانگه وازی شیخ موحه ممه دی
كوپی عبدالوهاب رهحمه تی خوای لی بیته، کاتیك خه لکی نه جد ده هاتنه لای
داریکی گه وره ی قه ده نه ستووری - نیره ی دارخورما - ده یانوت: (یا فحل الفحول
أبغی ولد قبل الحول) واته: له داره كه ی نه ویست كه پیش كو تایی هاتنی سال
مندالیکی بداتی، وهك نه وه ی نه و كه سه ی مندال و نه وه ده به خشیت نه و دارو
به ردا نه بن!

هاوه له بهر یزه كان کاتیك ته و حید شوختیکی تی بکرایه، یان به كه م
بگیرایه، به توندترین شیوه به رهنگاری ده بونه وه و جهنگیان له گه ل
هاوه لگیراندا ده کرد، نه گەر ته نانه ت مهسه له كه په یوه ندی به ئاسارو
پاشماوه ی پیغمبەری شه وه بووایه نه خوازه لا جگه له و، له به ره وه نه و داره
بپردرایه وه و هه ر به و شیوه یه ش ده بیته هه موو داریک بپردریت وه كه گومان
وای لی بکریت، وه پیویسته هه موو گوړیک له گه ل خاکدا ریک بخریت كه نه و
گومانه ی لی بکریت، تاكو هه یبه ت و گه وره یی ته و حید بپاریزین و چاودییری
بکه ین.

به لام گوړی پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) نه وه هه موو ده زانین كه گوړی
پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) مزگه وت نییه، وه له مزگه وته كه دا
نه نیژراوه، وهك هه ندیک له نه فامه كان گومان ده بن، هوی بوونی گوړی
پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) له ناو مزگه وته كه دا نه وه یه كه

پيغهمبه‌ران سه‌لامی خوايا لی بیټ ده‌بیټ له‌و شوینه‌دا بنیژرین که تیایدا گیانیاں ده‌کیشریټ، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتووه: ﴿لما قبض الله نبیا إلا فی الموضع الذي یحب أن یدفن فیہ﴾ (6) [خوا گیانی هیچ پیغهمبه‌ریکی نه‌کیشاوه‌ ته‌نھا له‌و شوینه‌دا نه‌بیټ که ده‌بیټ تیایدا بخریټه ژیر خاک]، جا هه‌چ پیغهمبه‌ریک ده‌بیټ له‌و شوینه‌دا بشاردریټه‌وه که تیایدا وه‌فاتی کردووه، پیغهمبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) له‌ مالی عائشه‌دا وه‌فاتی کردووه‌و له‌ویشدا نیژراوه، له‌ملاولاشیه‌وه هه‌ریه‌ک له‌ دوو هاوه‌له‌که‌ی نه‌بوه‌کری سدیق و عومه‌ری کوری خه‌تتاب نیژراوون خوا لییاں رازی بیټ.

ئینجا له‌سه‌رده‌می وه‌لیدی کوری عبدالملک پاش نه‌وه‌ی مزگه‌وته‌که له‌ هه‌موو رپوه‌کانیه‌وه فراوانکرا، حوجره‌و مالی خیزانه‌کانی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌موو وایان لی هات وه‌ک نه‌وه‌ی هاتبنه‌ ناو مزگه‌وته‌که‌وه، پاشان سه‌رده‌می مه‌مالیکه‌کان هات و زیاتر چوونه‌ ناوه‌وه، ئیتر به‌و شیوه‌یه به‌ تیپه‌رپوونی کات وای لی هات وه‌ک نه‌وه‌ی گوره‌که له‌ ناوه‌راستی مزگه‌وته‌که‌دا بیټ وایه، ئیتر وای لی هاتووه‌ که‌سیکی بیټ ناگا وا ده‌زانیټ که مزگه‌وته‌که له‌ سهر گوره‌که دروست کراوه، هه‌روه‌ک هه‌ندی له‌ نه‌فامه‌کان وا ده‌زانن که که‌عبه‌ی پیروز له‌ سهر گوری ئیبراهیم دروست کراوه سه‌لامی لی بیټ، چونکه نه‌وه‌ی که زور به‌ زهین و بیرووه‌وشی موسلماناندا چوته خوارئ ته‌قلیکردن و لاساییکردنه‌وه‌ی جووله‌که‌و نه‌سرانییه‌کانه، نه‌وانه گوری پیغهمبه‌ران و پیاوچاگانیاں ده‌که‌نه جی نزرگه‌و شوینی به‌ندایه‌تی، پاشان موسلمانانه‌کانیش به‌ هوئی ته‌قلیدو چاولیکه‌ریبه‌وه له‌وانی وه‌رده‌گرن و به‌ تیپه‌رپوونی کات (نه‌گه‌ر به‌رگری نه‌کریټ) وای لی دیټ مزگه‌وتیک نه‌میننیټه‌وه گوریکی تییدا نه‌بیټ یان له‌سهر گوری دروست نه‌کریټ.

وه‌ گه‌وره‌ترین مه‌ترسیش که تووشی ئوممه‌تی ئیسلام هاتبیټ نه‌مه‌ بووه، ته‌نانه‌ت کاتیټ ته‌تار هاتن و ولاتی ئیسلامیان داگیر کرد، هه‌ندیټ له‌ ده‌رگاوانانی گوره‌کان هاواریان ده‌کردو به‌ خه‌لکیان ده‌گوت:

یا خائفین من التتر لودوا بقبر أبي عمر

واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی له‌ ته‌ته‌ره‌کان ده‌ترسن، خو په‌نا به‌نه به‌ر گوری نه‌بی عومه‌ر.

خه لکیش ده هاتنه لای گۆره کان و هاواریان لای ده کردن و ده یانوت: فلانه شار به هوئی فلان دوستی خواوه پاریزراوه ناویان لای نابوون پاسه وان- و ده یانوت که ماده م فلانه وهلی گۆره که ی له وویییه، ئیتر ئه و پاسه وان ی شوپنه که ده کات و نه ته تارو نه خاچ په رسته کان ناتوانن بچنه ناوی، کاتیکیش دوزمن هی رشی دینا رایان ده کرده لای گۆره که و هاواریان لای ده کرد... ئه ی پاسه وان!... ئه ی پاسه وان!

بهم شیوه یه هاتن و یه که له دوا ی یه که شارو شوپنه کان یان گرت و ویران و خاپووریان کردن، چونکه ئه و ئه فسانه و گومراییه له بهر ده م دنیای واقیع و هی رشی ته تاردا هیچی پی نه کرا و خو ی پی نه گیرا.

جا ئه مه خودی ئه و شیرکه یه که ئه م ئوممه ته پرزگاری نه بووه له دهستی، سه ربه رزو سه ربلندیش نابیت تا کو به یه کجاری وازی لای نه هی نییت و خو ی لای دهنه پرنیت، هه ر کاتیکی ئه م ئوممه ته خوا ی به تا ک و ته نها و بی ها وه ل په رست، ئه و کات خواش سه ری ده خات و عیززه ت و سه ربه رزی دنیا و دوا رۆژی شی پی ده به خشیت.

شیرک ههروهک خه لکی له خوا و له به ههشت دوور ده خاته وه، ههروه ها ده لکانیش په رته واز ده کات و لیکیان ده پچرپنییت، چونکه له درۆ و ده له سه و بوختان زیاتر هیچی تر نییه، به نمونه حوسه یین سه لامی لای بیت له عیراق ده په رستریت گوا یه له وئی نیژراوه و گۆره که ی له وویییه! وه له شام ده په رستریت گوا یه گۆره که ی له وویییه! وه له میسریش ئه په رستریت گوا یه گۆره که ی له وویییه! یان نه فیسه یان زهینه ب، یان عه لی، ئیتر ئه مانه له هه موو شوپنیکی هه ن، ته نانه ت عه لی کوپی ئه بی تالیب خوا لیی رازی بیت، که به لگه نه ویسته له کوفه و له شوپنیکی نادیار نیژراوه و که س گۆره که ی نازانییت، به لام ده بینین له وپه ره ی ولاتی نیسلامی و له سه ر سنووری یه کییتی سو فیه تدا له شاریک له شاره کانی ئه فغانستان به ناوی مه زار شه ریف واته نزرگه ی پیروژ- ده په رستریت و هاواری لای ده کریت و خه لکی ده لیین: که له وئی له پاش تورکستانه وه له سه ر سنووری ئاوه که نیژراوه!

هه ندیک له و برایانه ی خه لکی ئه و ولاته ن و لای ئیمه ده یان خویند، بو یان گی رپامه وه که ژماره ی ئه وان ه ی سه ردانی ئه و نزرگه یه ده که ن سالانه ده گاته زیاتر له چوار ملیو ن که س!

سبحان الله العظيم!- چۆن شهيتان يارى به عهقلی ئەم ئوممەتە دەکات؟!، سەرسام ئەبەین بەوەی چۆن يارى به عهقلی جوولهکەو نەسرانییەکان کردو وای لى کردن موستهحهققى ئەو نەفرەتە بن که پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لىی کردن و فەرمووی: **لعن الله اليهود والنصارى، اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد**، وە سەرسامیمان زیاترە بە ئوممەتى يەكخواپەرستى که دەلئیت: لا اله الا الله، وە لە پوژيکدا پينج جار بانگ لەسەر بلندگۆی مزگەوتەکانیەو دەلئیت: (أشهد أن لا إله إلا الله، و أشهد أن محمدا رسول الله)، لەگەڵ ئەوەشدا لە هاوئەگيری و بەندایەتیکردنی جگە لە خوادا بوینە هاوئارزو هاو مەبەستى جوولهکەو نەسرانییەکان-دوژمنانى خوا، دەى چۆن ئوممەتێک سەربەرزو پيروژ دەبیت شوین دوژمنانى خوا بکەوئیت و بیانکاته دوست و سەربەرشتیاری خوێ؟!.

1 وە گەورەترین هۆکارەکانى کەوتنە ناو شیرکیش بریتىیە لە: بەگەورەگرتنى ئەولیاو دوستانى خوا-دانەريش چەند هۆکارىكى دیکەى باس کردوو، بەراستى خۆى گەورە پەرچى هەموو ئەوانەى داواتەووە که هاوار لە جگە لە خوا دەکەن و دەیانکەنە وەسێلەو هۆکار لە نىوان خۆيان و خواداو دەفەرموئیت: **﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾** [الإسراء:57] واتە: ئەو هاوارليکراوانە خۆيان هاوار لە خوا دەکەن و دەیانەوئیت لە خوا نزیک ببنەو، هۆکارو وەسێلە ئەگرنە بەر بو لاى خوا، ئوميدو هيوایان بە پەحمەتى خوا هەيەو لە سزاو خەشمى خوا دەترسن، دەى چۆن تو دىیت و جگە لە خوا هاواریان لى دەکەیت؟! ئەگەر يەكیکیان تووشى دەردو بەلایەك بوو هاوار دەکات و دەلئیت: يا عەلى! يا عەلى! باوهریشى وایە که عەلى خوا لىی رازى بىت گۆیى لە هاوارەکەيەتى و دىت بە دەمیەو، لە کاتیکدا عەلى خوا لىی رازى بىت نەك هەر ئاگای لى نىیە، بەلکەو لە ژيانى خۆيشیدا ئیسراحتى نەدى و ئەو هەموو نارەحتى و دەردیسەرى و ئىش و ژانەى بە دەست نەيارو هەروەها شوینەکەوتوووەکانیشەو کيشا، که کۆتایيان دووبەرەکیى ئوممەت بوو لەسەرى و خەواریجەکان لە فەرمانى دەرچوون و پاشان بەدبەختترین کەسیان هات و کوشتى.

عەلى خوا لىی رازى بىت لە ژيانى خۆیدا نەیتوانى نە سوود بە خوێ بەگەيەنىت و نە زیانىش لەسەر خوێ لابهريت، نە يتوانى لەو کابرا خاريجیە خوێ رزگار بکات، لە کاتیکدا دەيەويست ئەميرى باوهرداران بىت و هەموویان لە ژير فەرمانیدا يەکبخات و کۆبکاتەو بەلام نە لە

دورژمنایه تی خهواريجهکان بوئی، وه نه له وانەش که له گوێرایه‌لی و فه‌مانرپه‌وایی ئه‌و ده‌رچوون توانی ده‌رباز بێت، ده‌ی توو چوون ئیسته‌ دێیت و هاواری لی ده‌که‌ین و له‌ جیاتی خوا لیی ده‌پارێته‌وه؟! حوسه‌ین خوا لیی رازی بێت کاتی که به‌ره‌و وشکانی ده‌رچوو سووپا که بوئی هاتن و گه‌ماروویان داو له‌و ده‌شته‌دا کوشتیان و به‌ تینویتی و زولم و سته‌مه‌ کوشتیان، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که به‌ سته‌ملیکراوی کوژرا، به‌ هه‌رامی و زولم خوینی پزرا، وه‌ خوینی هیچ موسلمانیک هه‌لال نییه‌ چ جایی خوینی ئه‌و، وه‌ ئه‌سله‌ن شه‌رکردن له‌ کاتی ئازاوه‌و فیتنه‌ له‌ ناو موسلماناندا دروست نییه‌، به‌لام کاتی که بوئی هاتن و گه‌ماروویان دا، له‌ تینواندا له‌و وشکانییه‌دا مرد، ده‌سه‌لاتی هیچ شتیکی نه‌بوو.

وه‌ ئیسته‌! ئه‌بینی ئه‌گرین و به‌ خویمان ده‌کیشن و ده‌لین: چوون ئاو بخوینه‌وه‌ له‌ کاتی که حوسه‌ین له‌و ده‌شته‌دا له‌ تینوانا مردووه‌؟ پاشان ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان تووشی ته‌نگه‌شه‌یه‌ک بوو هاوار ده‌کات و ده‌لێت: یا حوسه‌ین! یا حوسه‌ین بگه‌ره‌ فریام! سبحان الله! چوون وا ده‌لێت له‌ کاتی که حوسه‌ین نه‌یتوانی دلوپێک ئاو بوو خوئی په‌یدا بکات!؟

(1) رواه مسلم (969) من حدیث أبي الهياج الأسدي عن علي بن أبي طالب.

(2) رواه البخاري (435)، ومسلم (531) عن عائشة.

(3) رواه البخاري (427، 434، 1341...)، ومسلم (528) من حدیث عائشة.

فه‌رموده‌که: [أن أم حبيبة وأم سلمة ذكرتا كنيسة رأيتها بأرض الحبشة فيها تصاویر لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن أولئك إذا كان فيهم الرجل الصالح فمات بنوا على قبره مسجداً وصوروا فيه تلك الصور أولئك شرار الخلق عند الله يوم القيامة]

(4) رواه مسلم (532) من حدیث جندب بن عبد الله.

فه‌رموده‌که: [أنه قال قبل أن يموت بخمس إني أبرأ إلى الله أن يكون لي منكم خليل، فإن الله تعالى قد اتخذني خليلًا، كما اتخذ إبراهيم خليلًا، ولو كنت متخذًا من أممي خليلًا لاتخذت أبا بكر خليلًا، ألا وإن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد، فإني أنهاكم عن ذلك]

(5) الحاكم (502 / 4) عن ابن عباس

(6) رواه الترمذي (1018) من حدیث عائشة عن أبي بكر.

3. له هۆکاره‌کانی شیرک

● به‌ گه‌وره‌گرتنی پیاوچاکان و دوستانى خوا.

دانهر په حمه تی خوی لى بىټ ده فهرمویت:

[ومن أسباب الشرك عبادة الكواكب واتخاذ الأصنام بحسب ما يظن أنه مناسب للكواكب من طباعها. وشرك قوم إبراهيم عليه السلام كان - فيما يقال - من هذا الباب، وكذلك الشرك بالملائكة والجن واتخاذ الأصنام لهم. وهؤلاء كانوا مقرين بالصانع، وأنه ليس للعالم صانعان، ولكن اتخذوا هذه الوسائط شفعاء، كما أخبر عنهم تعالى بقوله: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ [الزمر:3] وكذلك كان حال الأمم السالفة -المشركين الذين كذبوا الرسل- كما حكى الله تعالى عنهم في قصة صالح عليه السلام عن التسعة رهط الذين تقاسموا بالله (أي: تحالفوا بالله) لنبيته وأهله، فهؤلاء المفسدون المشركون تحالفوا بالله على قتل نبيهم وأهله، وهذا بين أنهم كانوا مؤمنين بالله إيمان المشركين.

فعلم أن التوحيد المطلوب هو توحيد الإلهية، الذي يتضمن توحيد الربو بية. قال تعالى: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُبِيِّبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعَابًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ * وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِيِّبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ * لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ * أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ * وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ [الروم:30-36] اهـ .

واته: لوه له هوکاره کانی شیرک و هاوه لبرپاردان بو خوا، په رستنې نه ستیره کان و دانانی بت و یادبود بووه بویان له سه زه ویدا، بهو پییهی به گومانى خویان بتیک یان یادبودیک دابنن که له گهل سرووشتی نه ستیره کاند ا گونجاو بیټ یهک بگریته وه، وه شیرک و هاوه لگری گه لی ئیبراهیم سه لامی لى بیټ وهک نه وتریت- لهم جوړه بووه، وه له هوکاره کانی شیرکیش هه روه ها شیرک به فریشته و جنوکه کان و دانانی بوت و یادبوده بویان، وه (باوه ربوون) به وهی که نه وانه له دروستکه روه (خواوه) نزیکن، وه نه مانهش باوه پریان به وه بوو که دروستکه ر هه ر خویوه بوو نه جیهانه دوو دروستکه رو به دیهینه ر نییه، به لام نه مانه یان کردبونه وه نیوه ندو تکاکار (له نیوان خویان و خوادا)، هه روهک خوی گه وره هه والی داوه و فهرمویه تی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ [الزمر:3] [نه وانهش جگه له و زاته که سانی ترو شتی تر ده که نه پشٹیوانی خویان و ده لین: نیمه نه م بت و شتانه ناپه رستین ته نها له بهر نه وهی له خوا نزیکمان بکه نه وه] ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [یونس:18] [بیبیاوه رو خوانه ناسان) شتی که ده په رستن له جیاتی خوا نه زیانیا ن پیده گه یه نیټ نه قازانچ، ده شلین: ئا نه و بت و شتانه تکاکارمان لای خوا، (نهی موحه ممد صلی الله علیه وسلم) پییان بلئ: باشه ئایا نیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتی که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بیټ و خوا نه یزانیت؟! نه و زاته پاک و بیگه ر دو به رزو بلندو دووره له وهی که

نهفامهکانی دهیکهن به هاوهلی. [وه ههروهها حالی ئهو میللهته پیشووانهش -
 ئهو هاوهلگیرانهی پیغهمبهرانیان به درو دهزانی- وهک خوی گهوره له
 چیرۆکی صالح دا سهلامی لی بیته باسی ئهو ههوت کومهلهمان بو
 دهگیرینیهتهوه که سویندیان به خوا خوارد: (واته: باوهریان به خوا بوو بویه
 سویندیان پی خوارد) که فیل و تهلهکه بو خوی و مال و مندالی دهینهوه،
 ئهوهته ئهو موشریک و ئازاواگیرا و خراپکارانه سویندیان به خوا خوارد لهسه
 کوشتنی پیغهمبهرهکیان و مال و مندالیشی، ئهمهش پرونی دهکاتهوه که
 ئهوانه باوهری شیرکیان به خوا بووه.

جا لیروه زانرا که ئهو تهوحیدهی له بهندهکان داواکراوه تهوحیدی خویهتییه
 که تهوحیدی پهروهردگاریتیسی له خو گرتووه، خوی گهوره دههفرمویته: ﴿فَأَمَّا
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَوِيمُ وَلَكِن
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُبِينًا إِلَيْهِ وَآتَوْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ * مِنَ الَّذِينَ
 فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ * وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُبِينًا
 إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ * لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ * أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ * وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا
 بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ [الروم: 30-36] اهـ. [پروو بکهره
 بهرنامه و ئایینی خوا و ئهملاولا مهکه، ئهو فیترو و نهخشهیهش که خوا ئیوهی
 لهسه دروست کردوو، هیچ جوهره گوپرانکارییهک له هیچ نهخشه و
 دروستکراویکی خوادا نییه، ئاههوهیه ئایینی راست و دروست، بهلام زوربهی
 خهلکی ئهم راستییه نازانن * پروو بکهنه پهروهردگارتان، به ملکهچی
 بگهپینهوه بو لای، لهو بترسن و خوتان له سزای بپاریزن، نویژهکانیشتان به
 چاکی ئهجام بدن، مهبین بهو کهسانهی که شهریک و هاوهلی بو بریار دهن
 * لهوانهی که ئایینهکیان بهش بهش کردوو و بوونهته چهندهها گرو و
 دهسته، ههر گروو پارتیکیش دلخوشن بهو بهرنامه و نهخشه و پلانهای خویان *
 کاتیکی تهنگانه و ناخوشی تووشی خهلکی دهبیته، هاناو هاوار بو پهروهردگاریان
 دهبن و ههر لهو دهپارینهوه، پاشان که ناخوشی و تهنگانهکه نهماو خوا
 دهرووی پهحمته و میهرهبانی خوی لی کردنهوه، یهکسهر دهستهیهکیان هاوهل
 بو پهروهردگاریان بریار دهن * با ئهوانه ههر بهدنامهک بن و قهدهر نازو
 نیعمته و بهخشهکانیان نهزانن، با رابویرن، له ئایندهدا دهزانن چ
 پهندیکیان داوه و چ بهلایهکیان بهسهر خویاندا هیناوه * ئایا مهگهر بو سه
 ئهو هاوهلگهراوه بهلگهمان ناردوو تا ویل بن له خواپهستی و شوینی
 نادروستی بکهون؟! بهلگهکesh قسه بکات و شهریک بو خوا دانانهکه پهسهند
 بکات؟! * کاتیکی رهحمهتیکی به خهلکی بچیزین، ئهوان له خویان بایی دهن،

خۆ ئەگەر بەلاو نەخۆشییەکیشیان تووش بێت لەسەرەنجامی کارو کردەووە دەستپێشخەری خۆیاندا، دەست بەجێ نائومیڤ دەبن لە پەحمەتی خوا.]

شەرح و پراڤەکردن:

🌳 دانەر باس دەکات کە لە گەورەترین ھۆکارەکانی کەوتنە ناو شیرکەووە بەگەورەگرتنی پیاوچاگان و دۆستانی خواپە جگە لە خوا، وە ھۆکاری دیکەش ھەن بۆ کەوتنە ناو شیرک لەوانە بەگەورەگرتن و پیرۆزکردنی ئەستێرەکان.

🌟 بە گەورەگرتنی ئەستێرەکان.

🌳 ئەم جوړە لە ھاوئەنگیری لە کن صابیئییەکان ھەبوو، ھەرۆک لای گەلی ئیبراھیمیش سەلات و سەلامی خۆی لێ بێت، کە لە ولاتی شام بە پروی ھەرپران و چواردەوەرەکەیدا بوون، لەوئ ئەستێرەیان دەپەرست و پەیکەریان بۆ دروست دەکردن، وە تاکو ئیستەش پاشماوێ ھەندئ لەو پەیکەرانە ھەر ماون، تەنانەت کاتیگ زانایانی ئاسەوارو ھەلکۆلین لەمانەیان کۆلییەووە بینیان کە ئەو نەتەوہیە چەندچاودیڤ (مراسد) و یەیکەریان دروست کردوووە و بەرزیان کردونەتەوہ.

ھەرۆک گۆرپەرستەکان گۆرپەکانیان بە پیرۆز دەزانی، ئەولیاو دۆستانی خویان بەگەورەو پیرۆز دەزانی، ئەمانیش ئەستێرەکانیان بە گەورەو پیرۆز دەزانی، لەبەر ئەو بە گەورەیان دەگرتن و بەندایەتیان بۆ دەکردن، 🌳 و ھەر ئەکەوئیت-خووش زانترە- کە ئەمانە کاتیگ دەیانبینی باران و پۆزی و خیرۆ بەرکەت ھەمووی وا لە ئاسمانەوہ دیتە خواری، وە دەیانبینی بە باوہری خویان- کە ئەمانە گەورەترین شتانیکن لە ئاسمانەوہ بۆیان دیتە خواری و سوودیان پێ دەگەییەنیت، ئیتر پرویان کردە گەورەکردن و بە پیرۆززانینی ئەم دروستکراوانە و پێگەییە لە دلیاندا کردەوہ، شەیتانیش وای خستبوو ھۆش و بیروباوہریانەوہ کە ئەگەر ھات و فلانە ئەستێرە لە فلانە کات و شویندا ھەرکەوت ئەوہ ئیتر مانای ویرانکارای و لەناوچوونە، بومەلەرزە روودەدا، زەوی پۆ دەچیت.. وە بە پێچەوانەشەوہ ئەگەر فلانە ئەستێرەش بەدیار کەوت و لە

فلانه ئەستېرەى تر نزيك بۆۈ، ئەۋە ماناى خېرو بەرەكەت و باران بارىنە، خۆش و گۆشادىيە.. شەيتان بەم شىۋەيە نىگاي دەكرده لاي فالچى و ئەستېرەناسەكانيان، تا واى فرىوى دان كە بەم شىۋە گەۋرەيىە دەيانرۋانىيە ئەستېرەكان و باۋەرپيان وابوو كە كاريگەرييان بۆ سەر جيهانى خوار خويان دەبىت، ۋە ئەۋەى لەسەر زەوى ڤوو دەدات بە ھۆى كاريگەرى و دەستېۋەردانى ئەم ئەستېرانەۋەيە، ئەم بيروباۋەرە تاكو ئىستەش ئەمە لە ناو موشريك و ھاۋەلگيراندا ھەر بەربلاۋەو كاريگەرىيە ھەيە! بەلكوو دەبينيت ھەندىك لەۋانەش كە لافى موسلمانىتى لى دەدەن ڤرسيارت لى دەكەن كە تۆ لە كام ئەستەرەيت! لە كام بورجيت! بورجى سەرەتان!! پىت دەلىت: بەختىكى باشت ھەيە، ھاۋسەرگىرەيت سەرکەوتوو دەبىت، بە ئاۋاتى خۆت دەگەيت و ئاۋاۋ ئاۋات لى دىت!! يان پىت دەلىت: نەخىر تۆ لە بورجى دوۋپشكىت، دەزگىرانەكەشت لە بورجى سەرەتانە، ئەمە زىانى بۆت دەبىت، توۋشى نەگبەتى و مالوۋىرانى دىت! مەيھىنەو بگەرئ بە دۋاى يەكىدا كە لە بورجىكى تر بىت و ۋاز لەۋ بىنە!

ئەم ئەفسانەو خورافاتانە تا ئىستەش لەم ئوممەتەدا ھەر ماۋون داۋاكارىن لە خۋاى گەۋرە كە ئەم بەلاۋ گومرايىيەى لەسەر ھەلگىرەيت و بىگەرپىنيت بە ئوممەتتىكى خواناس و تۆبەكارو گەراۋە- جا ئەم شىركە سەرەتا لە سابىيەكاندا پەيدا بوو، لەبەر ئەۋە ئاشورىيەكان و بابلىيەكان و ئەۋانى دىكەش پەيكەرى گەۋرەو چاۋدېريان بۆ ئەستېرەكان دروست دەكرد، نەك بە مەبەستى زانستى جوگرافىيى ۋەك لەم رۆژدە زانراۋە، بەلكوو بە مەبەستى نزيك بوۋنەۋە لىيان و زانىنى حال و چۆنىتىيان، كرىنيان بە بەلگە بۆ جيهانى خوارەۋە، ئەمانەش ھەر يەكەيان شەيتانىكى ھەبوو، شەيتانەكان دەھاتنە خوارى و ھەۋال حال و ئەحوالىان بە فالچى و ئەستېرەناسەكان دەدا، ھەر ئەستېرەيەكەش كەسك ھەبوو بە ناۋيەۋە قسەى دەكرد و ئەۋەى شەيتانەكان پىيان دەگوتن بە خەلكيان رادەگەياندا، ئىتر خەلكىش وايان دەزانى كە خوا ۋەحى بۆ ئەمانە دەكات و راستىيەكان ھەموو لاي ئەمن، يان زانىارى غەيب و پەنھان ئەم دەيزانىت و كاروبارى بوۋنەۋەر بەرئ دەكات.

ھەر شوين و ناۋچەيەكەش لەۋ ناۋچانە مەملانىي ئەۋى ترى دەكرد، لەگەل يەكدا بەشەر دەھاتن و دەجەنگان، لەسەر ئەۋەى كە خۋاى ئەم ناۋچەيە

چاكتره لهوهى ئەوان، بەم شىۋەيە مروققەكان لە گومرايى و نەفاميدا دەگەوزان، پاشان بتەكان لەسەر زەوى دانران وەك دەلّين بۆ ئەوهى لەگەل سروشتى ئەستىرەكاندا گونجاو بن، ھەندىكىيان ئەستىرەكانى ئاسمانيان دەپەرست، ھەندىكىشيان بتەكانى زەوييان دەپەرست، ئىتر كاپراى ئەستىرە پەرست پەيكەرىكى لەبەرد بۆ دادەتاشى و دەيگوت: ئەمە لە گەل سروشتى موشتەرى يان زوحەل دا گونجاو وەك ئەو، ئىتر خەلكى لەسەر ئەمەو بە و اتايەى ئەم بتە لەگەل سروشت و چۆنىيىتى ئەو ئەستىرەيەدا ھەماھەنگ و گونجاو، دەيانپەرستن و وايان دەزانى لە خوا نزيكيان دەكاتەو، ئىتر دۆستەكانيان لە مروقق و شەيتانەكان دەھاتن و ئەچونە ناو ناوہوى ئەو دارو بەردەوہو بە ناوى ئەو بتەو دەياندواندن و قسەيان لەگەل دەکردن، ئەمە لە كاتى ھاتنى پيغەمبەريشدا ھەر ھەبوو، شەيتانەكان دەچونە ناو بتەكانەو و كاتىك خەلكى داھاتن بۆ لايان ئەمان قسەيان دەکردو فەرمانيان لە نيوانياندا دەدا، خەلىكيش وايان دەزانى كە ئەم بتانە خويانن قسە دەكەن و دەياندويين، بەم شىۋەيە شەيتان توانى نەوهى ئادەم فريو بدات و شيرك و ھاوہلگيرىيى بلاو ببىتەوہ.

● ھاوبەش برباردان بە ھۆى فريشتەكانەوہ.

 ھەرۋەھا شيرك بە فريشتەو پەرييەكانيشەوہ دروست بوو، بت و يادبووديان بۆ داناون -ھەرۋەك دانەر دەلّيت- نەتەوہيەك ھەبوون دەيانگوت: فريشتەكان لە رەگەزى چاكەكانن، ئەوانە بەندەى گويپرايەلى خان و شەوو رۆژ بى وچان بەندايەتى دەكەن و ناوہستن، ھيچ سەرپيچيپيەكەى خوا ناكەن لەوهى فەرمانيان پي دەدات و چييان فەرمان پي بدات دەيكەن، بيگومان كە پيغەمبەرانيش ھەواليان بە سيفاتى بەرزو گەورەى ئەوان و گويپرايەلييان بۆ خوا داوہ.

وتيان: كەواتە فريشتەكان دەكەينە تەكاكارمان بۆ لاي خوا، ھاوار ئەكەينە فريشتەكان وەك جبرەئيل و ميكايل كە لاي خوا تەكامان بۆ بكەن، پاشان ئىتر سەربەخۆ لايان دەپارپينەوہ، خۆ ئەگەر بەوانە بوترييت: بۆ ھاوار لە فريشتەكان دەكەن و لايان دەپارپينەوہ؟ دەلّين: ئيمە نايانپەرستن و ھاواريان لى ناكەين تەنھا بۆ ئەو نەبىت پلەيەك لە خوامان نزيك

بکهنهوه، چونکه ئەوانه له ئیمه له خوا نزیکترن، بهلام ئیمه ههژارو گوناھبارین، ناتوانمان نییه بۆ خۆمان راستهوخۆ له خوا بپارێینهوه، چون له خوا بپارێینهوه که ههموو گیانمان تاوان و گوناھه؟ بهلکوو هاوار لهمانه ئەکهن چونکه ئەمان له خوا نزیکن، دهنگمان دهگهیهننه لای خواو تکامان بۆ دهکهن.

ئهو خوایهی که دهرگای تهوبه و پهشیمانی خستۆته سهر پشت! بهشه و دهستی رادهخات تاكو تاوانباری رۆژ تهوبه بکات، به رۆژ دهستی رادهخات تاكو تاوانباری شهو تهوبه بکات، ههر ئهوه که تهوبه له بهندهکانی وهردهگریت، لیبوردی تاوانهکانه، وهرگری تهوبه و پهشیمانییه، دهسهلاتدارو خاوهن و بهخشندهی نازو نیعمهتهکانه، ههر ئهوه رزگارکهری ههرکهسیکه له تاریکایی ناو ئاوو وشکانیدا، ئهو خوایه ئەمانه سیفاتی بن، چ پێویستییهکهی به کهسیک ههیه بپێته نیوهندی خۆی و بهندهکانی، یان تکاو شهفاعةتی لا بکات، یان هاوار له کهسیکی تر بکریت و ئهو بهو زاتهی بگهیهنیت، کهسیکی تر بپهرستیت تاكو له پێییهوه بهزهیی و لیبوردیهی دابهزینیت سهر یهکیک؟!

پاک و بیگهردی ههر بۆ خوا که ئەمه بوختانیکی چهند گهورهیه!

ئهمه بوو ئەسل و بنچینهی ئەوانهی بهندایهتی فریشتهکانیان دهکرد.

● پهرستنی جنۆکه و پهريهکان.

سهبارهت به پهرستنی جنۆکه، ئهو رۆژهی خوا سبحانهوتعالی- ههموویان (ئادهمیزاو پهرييهکان) کۆ دهکاتهوه رۆژی ههلسانهوه- فهрман به ههموو ئەوانه دهوات که له دنیادا تاغوت و یاخیبووهکانیان پهرستوووه که شوین پهرستراوهکانیان بکهون، ئیتر ههر یهك شوین ئهو تاغوت و ملهوره دهکهویت که له دنیادا له جیاتی خوا پهرستویهتی و گوێرایهلی کردوووه، ئەوانهش له دنیادا بهندایهتییان بۆ جنۆکهکان کردوووه لهوئ شوینیان دهکهون، ئیتر خوای گهرهش ههر یهك له تاغوت و یاخی بووان و بهندهو کۆیلهکانیان دادگایی دهکات، ئەوجا خوای گهوره دهفرمویت: **يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدْ اسْتَكْرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ** [ئهه گرۆهی جنۆکه به راستی زورتان له ئادهمییهکان گومراو سهرلێشیواو کرد] [الأنعام: 128] واته: ئەوانهی جنۆکهکان

دەپەرستىن زۆرترىنى كۆمەلەكانى نەۋەى ئادەمن، ﴿وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْمَعْ بَعْضًا مِّنَّا وَيَعْضًا مِّنَّا﴾ [الأنعام:128]. (1) [گوى لە مشتەكانيان، (لە خەلكى نەگبەت و رەنجەرۆ) دەلێن: پەرەردگارا؛ ھەندىكمان سوودمان لە ھەندىكمان ۋەرگرت (سوودى ئىنسانەكان رابواردن و سامان كۆكردنەۋە بوو، سوودى پەريەكانىش پىرى خويانىان زۆر كرد بە گومراکردنى خەلىكى زۆر)، ئىستەش ئەۋەتە گەشتوینەتە ئەو كات و ساتەى تۆ بۆت ديارى كردوين]

جا ھۆى كەوتنە ناو بەندايەتیکردنى جنۆكەكان بریتىيە لە: چىژو خۆشى ۋەرگرتنى ھەر يەك لە جنۆكەو مروّف لەيەكتر، كە ئەمە ۋەلامى ئادەمىيەكانە لە قىامەتدا، خۆى گەورە لە سورەتى (الجن)دا دەفەرموئیت: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ مَنِ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ [الجن:6] [بەراستى پياۋانىك لە دەستەى ئادەمىزادە پەنايان دەبردە بەر پياۋانىك لە پەريەكان (پەريەكانىش ئەمەيان بە ھەل دەزانى) كەچى ئەۋەندەى تر ماندووويان كردن (بە خورافات و شتى بى سەرو بەر)] باباى ئادەمى ۋا گومان دەبات كە سوود و قازانچ لە پەريەكە ۋەر دەگرېت، ئەگەر بە ناو دۆلىكى ترسناكدا برۆشتايە دەيوت: پەنا ئەگرم بە گەورەى ئەم دۆلە لە گەوج و نەفامەكانى گەلەكەى، واتە: خۆشى و چىژى بەۋە دەست ئەكەوت كە سەلامەت بىت لە جنۆكە نەفام و ھەرزەكانى ئەو شىۋەى پىيدا تىپەريۋە، لە بەرامبەر پارانەۋە و داواكردن لە گەورەكەيان، ھەرۋەھا پەريەكانش بە بەندايەتیکردن و داواكردنى ئادەمىيەكان لىيان چىژو لەزەتيان ۋەردەگرت، بەم جوړە ھەريەكەيان خۆشى و لەزەتيان لەۋى تر دەكرد، بەلام تەنھا ترس و ماندوو بوون و كەنەفتبوونيان زياتر دەبوو، بە شىۋەيەك كاتىك ئادەمىيەك بە شىۋەى دۆلىكدا دەروئىشت، گەورەى پەريەكانى ئەو شوينە يەككى لى رادەسپارد كە بىترسېن، كاتىكىش بىم دايدەگرت و دەترسا دەيوت: پەنا ئەگرم بە گەورەى ئەم شىۋە لە نەفام و گەوجەكانى، بەم شىۋەيە ماندوو بوون و ترس و بىمى كابرا زياتر دەبوو تاكو زياتر ھاوار لە پەريەكان بكات و بىانپەرسىت، ئەمەش بەردەوام لەگەل ئەوانەدا رووى داۋە كە مامەلە لە گەل جنۆكەدا دەكەن، جوړىك لە خۆشى و لەزەتيان بۆ دىتە جى كە بە ھۆى پەيوەندىكردن بەم جنۆكانەۋە خەلكى بە گەورەيان دەگرېت و وا دەزانىت غەيب و پەنھان دەزانن، مال و سامانىان دەدەنى و چىيان بوئىت بۆيان بەجى دىنن بەرامبەر بەۋەى نەخۆشەكانيان چاك بكەنەۋە، يان ئەو سىحرو جادوۋەى لىيان كراۋە بىكەنەۋە ھەليۋەشېنن، يان شتىكى ون بوويان بۆ دۆزنەۋە، يان پىۋىستىيەك كە بە دوايدا وئىلن، يان ھەر كاريكى دىكە بىت، ئىنجا خۆشى و لەزەتى ئادەمىيەكە لەۋەدايە كە خەلكى بەگەورەى دەگرن و

مال و پارهی بۆ دینن و پله و پایهی بهرز ده بێته وه و پێی ده لاین: ئەمه دۆستی خوایه، خۆشی و لهزه تی جنۆکه کهش ئەوهیه که ئەم ئاده مبییهی خه لکی به گه وهی ده زانن و دین بۆ لای و داوی کردنه وهی سیحری لی ده کهن، جنۆکه که ده په رستی و یارمه تی و کۆمه ک له و وه رده گریت، با ئەم کابرا جادوو گه ره له بهر چاوی خه لکدا نوێزیش بکات و لافی موسلمانیتیش لی بدات، خه لکیش ئەزانن ئەمه مامه له له گه ل جنۆکه ده کات و کۆمه ک له وان وه رده گریت، کرپنووشی بۆ ده بات، قورئان له شوینی پیس داده نیی تاکو لییان نزیک بێته وه، په نا به خوا- به خوینی پیس و بوگه ن قورئان ده نوسیته وه، ده یکاته چه ند په ره و هه لیده واسیت که ناوی ده به ن به په رده یان حیرزو پارێزه ر، به نمونه: خه لکانیک باوه رپیان وایه که فلانه وه لی ده توانیت جنۆکه له له شی مروّف ده رکات و لایبه ریّت؛ چونکه جنۆکه کان به کار دینیت، وه ده زانیت چون بیانکاته وه، ئیتر به م شیوهیه ئەم کابرا جادوو گه ره به کیک له شوینکه وتوان - دۆسته کانی خوئی- زال ده کات به سه ر به کیک له ئاده مبییه کاندای ده چیته ناوی، ئاده مبییه کهش دیته لای و ده لیت: جنۆکه چۆته ناو منداله که مه وه، وه لیه کهش ده لیت: ده رمانه کهی لای منه، ئنجا وه لیه ئاده مبییه که هه لده ستیت و ده ست ده کات به پارانه وه و به ندایه تیکردنی جنۆکه کان، ئیتر ئەو کاته گه وهی جنۆکه کان فه رمان ده دات به چونه ده ره وهی ئەو جنۆکه یه له لاشهی ئەو منداله، ده ره نجامه کهش به و شیوهی لی دیت که ئەم پیاوچاکه ئاده مبییه هه لساوه به کردنه ده ره وهی ئەو جنۆکه یه له له شی ئەو منداله داو به م شیوهیه ده بێته پیاوچاک و گه وه و ئاوه ها جنۆکه کان شیرک و ئیره اقیان زیاتر ده کات!

شیرک و هاوه لگیری له زه ویدا به هوی ئەمانه وه زۆر ده بیت و په ره ده سینیت، له بهر ئەوه خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ﴾ [النحل: 100] [بیگومان (شهیتان) ته نها ده سه لاتی به سه ر ئەوانه دا هه یه که پشتیان پێ به ستوه] جا ئەوانه ی باوه رپیان به وه نییه ئەم کابرایه پیاو چاک بیت و دۆستی خوا بیت، به لکوو باوه رپیان وایه که موشریکه و هاوکاری جنۆکه کان ده کات، ئەوانه به یارمه تی خوا پارێزراوترن له زه ره رو زیانی جنۆکه کان له وانه که باوه رپیان وایه ئەمه پیاوچاکه و خواناسه، له گه ل ئەوه شدا گومان له وه دا نییه که ئەم کاره تا قیکردنه وهی خوایه بۆ هه ندیک له به نده کانی، جاری وایه مروّف به کیکیش نییه له دۆستانی جنۆکه، نایان په رستی، باوه ری نییه شتیکیان به ده ست بیت، به لام جنۆکه ده چیته لاشه یه وه و ئازاری ده دات، به لام ریژه ی چونه ناوی جنۆکه بۆ ئەم پیاو چاکانه و ئازار دپیگه یان دنیان زۆر که متره له ریژه ی ئەو تیره و هۆزو کۆمه ل و

شارانهی که باوه‌ریان به‌م جوړه به ناو ئه‌ولیاو پیاوچا‌کانه هه‌یه؛ چونکه ده‌سه‌لاتی شه‌یتان به‌سه‌ر دۆست و لایه‌نگرانیی‌هه‌وه زیاتره وه‌ک دوزمن و نه‌یارانی، وه پاراستنی خواش بو ئه‌و که‌سانه به‌رده‌وامه‌و ده‌یان‌پاریزیت، وه زیاتر له فرت و فیلی شه‌یتان و دۆستانی شه‌یتان دووریان ده‌خاته‌وه؛ چونکه ئه‌وه‌ی باوه‌ری پیانه خوی داوه به ده‌سته‌وه‌و ته‌سلیم بووه، ته‌واو دلی کردۆته‌وه‌و هیچ به‌رگریی‌ه‌کی نه‌ماوه؛ شه‌یتان سه‌ره‌تا به کۆمه‌لیک گومان و دوودلیی‌ه‌وه‌و بوی دیت، پاشان دلی نه‌خۆش ده‌خات، پاشان چاره‌سه‌ریشی بو دینی.

ده‌لین: ئه‌ی پاشای زه‌وی هه‌وته‌م له جنۆکه‌کان، یه‌کیک له فلانکه‌سی شوینکه‌وتوانت، چۆته ناو فلان که‌سه‌وه‌و ئه‌ویش به ئه‌وه‌و به ئه‌وه‌ ده‌ری هیناوه، پاشان چه‌ند ناوو ژماره‌و مه‌ته‌لیک به سریان‌ی ده‌نووسن وه‌ک ده‌لین- یان به زمانیکی نه‌ناسراو، چونکه شه‌یتانه‌کان کۆمه‌له هیمایه‌کی دیاریکراویان فی‌ر ده‌که‌ن که هیمای به‌ندایه‌تییه‌کانیانه- جا ئه‌وانه ئه‌م په‌مزه هیمایانه ده‌نووسن، پاشان بانگیان ده‌که‌ن، جا هه‌ر کات بانگیان کردن، پاشای ئه‌و جنۆکانه دیت، فه‌رمان به‌و دۆسته جنۆکه‌یه‌ی ده‌دات که له ژیر ده‌ستی‌ه‌تی- ئه‌و مرۆقه‌ی ئازار داوه‌و چۆته لاشه‌یه‌وه- که لیی بچیته ده‌روه‌و، وه هه‌روه‌ها.

س‌ه‌بارت به هه‌ریه‌که له فریشته‌و پیغه‌مبه‌ره‌کانیش سه‌زای خویان لی بیت- ئه‌وه به هیچ شیوه‌یه‌ک رازی نین هاواریان لی بکریت جگه له خوا، وه هه‌رکه‌سیک بیجگه له خوا په‌رسترا- که پیی رازی نییه- ئه‌وه له رۆژی قیامه‌تا خوی به‌ری ئه‌کات له‌وانه‌و ده‌بیته دوزمن و نه‌یاریان هه‌روه‌ک مه‌سیح سه‌لامی خوی لی بیت خوی به‌ری کرد لیان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ * مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ [المائدة: 116-117] (2) وه ئه‌م قسه‌یه یه‌که‌م وته‌ی مه‌سیحه پاش ئه‌وه‌ی خوا دروستی کردو وتی: من به‌نده‌ی خام، وه له رۆژی دواییشدا ده‌لیت: هیچم پیی نه‌گوتوم ته‌نها ئه‌وه نه‌بیت که فه‌رمانت پیی داوم: که خوا په‌رستن، واته من به‌ریم له خویان و له شیرک و هاوبه‌ش بریاردانیان- ئیتر ئه‌و کاته شیرکه‌که به‌سه‌ر خویاندا ده‌که‌ویته‌وه، تۆله‌و سزا ته‌نها ئه‌وانه ده‌گریته‌وه که په‌رستویانه‌و هاواریان لی کردووه.

بهلام جنۆكهكان له بهر ئه وهى له دنيا دا رازى بوون كه بپه رسترين، ئه وه له و دنيا سزاو خه شم و تۆلهى خوا ئه وانيش ده گريته وه و راپيچى دۆزه خ ده كرين.

بهلام فريسته كان ئه وه ده لين: ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ [سبأ: 41] (3) واته زۆربهى ئينسانه كان باوه ريان به جنۆكه كان ههيه- ئه وانهى له نه وهى ئاده م جنۆكه ده پرستن زۆرتن له وانهى فريسته كان ده پرستن، چونكه فريسته كان له رۆژى قيامه تا خويانيان لى بهرى ده كهن.

🌳 جا گه وهره ترين هوكاره كانى كه وتنه شيرك: به گه وهره گرتنى جگه له خوايه، له بهر ئه وه خواى گه وره له سه ره تاى سوره تى (الأنعام) دا ده فه رموييت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ [الأنعام: 1] [سوپاس و ستايش بو ئه و خوايهى كه ئاسمانه كان و زه وى دروست كر دووه، تاريكى و رووناكى فه راهم هيناوه (كه چى له گه ل ئه و هه موو به لگه به هيزو سه رسام ئاوارانه دا) پاشان ئه وانهى ببياوه ر بوون به په روه ردگاريان يه كيك له دروستكراوه كانى خوا ده كهنه هاوتاي خوا، واته: يه كيك له دروستكراوه كانى خوا ده كاته هاوتاي خوا، له خو شه ويستى و گه وره يى و پيروزي دا له گه ل خوادا يه كسانى ده كات ﴿وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أُنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ [البقرة: 165] [له خه لكى هه يه له جياتى ئه وهى خوا په رست بييت، شتاني تر داده تاشييت بو خو و ده يانكه ته هاوشانى خواو خو شى ده ويين وهك خو شه ويستى ئيمانداران بو خوا، به لام ئه وانهى ئيمان و باوه ريان هيناوه زور زياتر خويان خو ش ده وييت، هاوتايى و يه كسانى ئه وه يه له خو شه ويستى و گه وره يى و به پيروزگرتندا بييت؛ نهك باوه ر به وهى كه وهك چو ن خوا دروستكه رو به ده يه ينه ره ئه وانيش وابن، چو ن رۆزیده ره ئه وانيش وابن.

لي ره دا شتيك جيى تيپرامان و سه رساميه: موشريك و هاوه لگيرانى رابوردو و كاتي ك تووشى ته نگه شه و زه ره رو زيانيك به اتنايه، ده گه رانه وه و دلسوزانه هاواريان له خوا ده كرد، به لام شيرك و هاوبه ش برپاردانى پاش ئه وان جيى سه رسامى و تيپرامانه، هه روهك له كاتى خو شى و گوشادى و فه ره حيدا هاوار له جگه له خوا ده كهن، هه ر به و شيوه له كاتى ته نگه شه و ناره حه تيشدا هاوار له جگه له خوا ده كهن و ناگه رينه وه بو په روه ردگاريان، ئه مه به راستى په نا به خوا- كو تا پله ي تياچوون و سه رشوپيه، داواكارين له خواى گه وره پاريزراومان بكات به دوورمان بخات له شيرك به وردو به رچاويه وه، به بچووك و گه وره يه وه، به شاراوه و ئاشكرايه وه، بمانپاري زييت

له رېځه و رېبازی موشريکان، وه له هه رچپیهک بهره و شیرک د پروات، وه بمانگيريت له بهنده ئیماندارو به کخوابه رسته کانی خوئی.

(1) [وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْرَثْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَمَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا الَّذِي أَجَلْتَنَا لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ] واته: [پوژيک ديټ خوا هه موويان کو ده کاته وه و (به خه شم و قينه وه ده فهرمويت): ئه ي ده سته ي پهریه کان به راستی ئیوه زور که ستان له ئینسانه کان گومرا کرد، له ولاشه وه گوئی له مشتته کانیا، (له خه لکی نه گبهت و رهنجه رو) ده لئین: پهروه ردگارا هه نديکمان سوودمان له هه نديکمان وه رگرت (سوودی ئینسانه کان رابواردن و سامان کوردنه وه بوو، سوودی پهریه کانیش پیری خوئیانیان زور کرد به گومرا کردنی خه لکی زور)، ئیسته ش ئه وه ته گه یشتوینه ته ئه و کات و ساته ی تو بوټ دیاری کردوین، خوایش فهرمووی: (ماده م وایه) ئه م ناگره جیگه تانه نه مرن تیايدا، مه گهر خوا ویستی له سه ر بیټ (به سزایه کی تر سزاتان بدات) به راستی پهروه ردگاری تو (ئه ی موحه ممه د) داناو زانایه].

(2) مانای ئایه ته که: [کاتیکیش خوا (له قیامه تا) فهرمووی: ئه ی عیسی کوری مه ریه م، ئایا ئه وه تو به خه لکیت وتوو: منیش و دایکیشم به دوو خوا دابنن له خوار خوی پهروه ردگاره وه؟ عیسا له وه لاما وتی: پاکي و بیگه ردی و بی هاوه لی شایسته ی تو یه، بو م نییه من شتیک بلیم بو خوم که مافی من نه بیټ؟! (چون حه ق به خوم ده ده م شتی و بیټ به زارمدا؟! خو ئه گهر شتی و ام وتبیټ ئه وه به راستی تو ده یزانیټ و لیټ شاره وه نییه، چونکه تو ده یزانیټ به هه رچی له دل و ده روونمدا هه یه، به لام من نازانم چی له نه فس و حه قیقته ی زاتی تو دا هه یه، چونکه به راستی هه ر تو زاناو شاره زای نه ینی و په نهانی * من هیچ شتیکم پی نه وتوون جگه له وه ی که تو فهرمانت پی داوم، ئه ویش ئه وه یه: ته نها خوا په رستن]

(3) [قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ]